

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: PN-22Csp/14/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121563805
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľudmila Hricková
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2025:6121563805.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Ľudmilou Hrickovou v právnom spore žalobkyne: Prvá stavebná sporiteľňa, a. s., so sídlom Bajkalská 30, Bratislava, IČO: 31335004, proti žalovaným: 1. A. B., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom C. D. XXX, C. D., a 2. E. B., F. E., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom G. XXX, G., obaja žalovaní zastúpení právnym zástupcom: JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, Žilina, IČO: 47445092, o zaplatenie 14.116,64 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Konanie o zaplatenie sumy 3.804,60 eura **z a s t a v u j e .**

II. V prevyšujúcej časti žalobu **z a m i e t a .**

III. P r i z n á v a žalovaným v 1. a v 2. rade spoločný a nerozdielny nárok na náhradu trov konania proti žalobkyni v rozsahu 92 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Návrhom na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní, doručeným Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 7.12.2021 sa domáhala žalobkyňa od žalovaných v 1. a v 2. rade zaplatenia istiny 14.116,64 eura (neuhradená istina úveru vo výške 13.970,34 eura + neuhradené poplatky za poistenie vo výške 146,30 eura) s príslušenstvom, ktoré vyčíslila žalobkyňa k 31.8.2021 celkovou sumou 5.116,44 eura (úrok z úveru vo výške 323,24 eura + 6,39 % p. a. úrok z úveru od 5.4.2019 do 31.8.2021 vo výške 2.657,36 eura + 5,00 % p. a. úrok z omeškania od 13.11.2019 do 26.8.2021 vo výške 2.135,84 eura), t. j. predmet sporu vrátane príslušenstva ku dňu 31.8.2021 spolu vo výške 19.233,08 eura. Zároveň sa domáhala aj zaplatenia úroku z úveru vo výške 6,39 % p. a. zo sumy 13.970,34 eura od 1.9.2021 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 5 % p. a. zo sumy 14.116,64 EUR od 1.9.2021 do zaplatenia, všetko titulom neuhradenia záväzkov žalovaných zo zmluvy o úvere č. 2991897603 zo dňa 10.10.2013, v súlade s ktorou poskytla žalobkyňa žalovaným v 1. a v 2. rade medziúver č. 29918973604. Zároveň žiadala priznať náhradu trov konania. Veci bola pridelená spisová značka 21Up/1384/2021.

2. Žalobný nárok odvodzovala žalobkyňa od zmluvného vzťahu strán sporu založeného zmluvou o úvere č. 2991897603 zo dňa 10.10.2013, v súlade s ktorou poskytla žalobkyňa žalovaným v 1. a v 2. rade medziúver č. 29918973604 v sume 20.900,- eur, ktorí sa zaviazali žalovaní splácať pravidelnými mesačnými splátkami jednou sumou vo výške 151,41 eura na účet stavebného sporenia, pričom do pridelenia cieľovej sumy pozostávali tieto splátky z vkladov na účet sporenia vo výške 29,66 eura, z úroku za medziúver vo výške 6,39 % p. a. v sume 111,30 eura a z poplatku za poistenie vo výške 10,45 eura. Podľa čl. VIII. zmluvy o úvere, poplatok za spracovanie úveru sa zaúčtoval pri prvej výplate medziúveru tak, že celková výška vyplateného medziúveru bola znížená o výšku tohto poplatku. Po pripísaní vkladu na konto sporenia v plnej výške preúčtovala žalobkyňa tento vklad na konto medziúveru a po zaplatení úroku za medziúver preúčtovala žalobkyňa prevyšujúcu

sumu naspäť na konto stavebného sporenia, pričom táto prevyšujúca suma sa započítala najskôr na poplatok za poistenie, a následne ako vklad na stavebné sporenie. Od júla 2014 začala žalobkyňa účtovať poplatok za poistenie na konto medziúveru, prijatý vklad z konta sporenia preúčtovala na konto medziúveru, a po zaplatení úroku za medziúver a poplatku za poistenie sa prevyšujúca suma preúčtovala ako vklad na konto stavebného sporenia. Uvedené preúčtovanie sa vykonávalo v súlade so zásadou poradia uspokojovania podľa čl. V. zmluvy o úvere. Od decembra 2014 upravila žalobkyňa systém tak, aby na konto medziúveru sa preúčtovala len časť, ktorá mu prináleží, teda splátka a úroky z medziúveru a poplatok za poistenie. Splátky boli splatné k 15. dňu mesiaca. V súlade so zmluvou o úvere sa zaviazali žalovaní platiť poplatok za rizikové životné poistenie pre prípad smrti pravidelnými mesačnými platbami vo výške 10,45 eura, pričom žalovaný v 1. rade prehlásil a svojím podpisom potvrdil prijatie do poistenia ako poistená osoba. Nakoľko žalovaní prestali medziúver splácať riadne a včas, porušili tým svoje zmluvné povinnosti, a preto ich žalobkyňa listom zo dňa 12.3.2019 vyzvala na zaplatenie omeškaných splátok, pričom ich zároveň upozornila, že v prípade, ak omeškané splátky nebudú doplatené, bude žalobkyňa od nich požadovať splatenie celého zostatku úveru s príslušenstvom pred dohodnutou dobou splatnosti. Nakoľko omeškané splátky neboli doplatené, vyhlásila žalobkyňa dňa 4.4.2019 mimoriadnu splatnosť zostatku úveru s príslušenstvom. Listom zo dňa 30.9.2021 vyzvala žalobkyňa žalovaných na plnenie, avšak bezvýsledne. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru zaúčtovala žalobkyňa nasporenú sumu na účte stavebného sporenia vo výške 1.667,66 eura so sumou poskytnutého medziúveru vo výške 20.900,- eur (poskytnuté úverové prostriedky), čo predstavuje po započítaní sumu 19.232,34 eura (istina). Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (4.4.2019) zodpovedal dlh žalovaných sume 19.701,88 eura, pozostávajúci z istiny vo výške 19.232,34 eura (poskytnuté úverové prostriedky), z nezaplateného úroku za medziúver vo výške 6,39 % p. a. zo sumy 20.900,- eur od 4.4.2019 spolu vo výške 323,24 eura, a z nezaplateného poistného od marca 2018 do apríla 2019 (10,45 eura x 14 mesiacov) vo výške 146,30 eura. Žalobkyňa ďalej uviedla, že si neuplatňuje žalobou zaplatenie nezaplatených poplatkov ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru v celkovej výške 45,- eur, ktoré poplatky boli súčasťou vyčíslenia dlžnej sumy ku dňu 4.4.2019 v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 4.4.2019. Po odpočítaní poplatkov 45,- eur, ktoré si neuplatňuje žalobkyňa žalobou v tomto spore, tak dlžná suma ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru zodpovedala sume vypočítanej ako 19.746,88 eura mínus 45,- eur, t. j. 19.701,88 eura. Po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zaplatili žalovaní z predmetného úveru ešte vklady v celkovej výške 5.262,- eur, a preto dlh žalovaných z predmetného úveru k 31.8.2021 tak pozostával z neuhradenej istiny úveru vo výške 13.970,34 eura, z neuhradených poplatkov za poistenie vo výške 146,30 eura, z úroku z úveru vo výške 323,24 eura, z neuhradeného úroku z úveru vo výške 6,39 % p. a. od 5.4.2019 do 31.8.2021 v zodpovedajúcej sume 2.657,36 eura, neuhradeného úroku z omeškania vo výške 5,00 % p. a. od 13.11.2019 do 26.8.2021 v zodpovedajúcej sume 2.135,84 eura), t. j. dlh žalovaných vrátane príslušenstva ku dňu 31.8.2021 spolu vo výške 19.233,08 eura, zaplatenie ktorého si uplatnila žalobkyňa predmetným návrhom na vydanie platobného rozkazu spolu s úrokom z úveru vo výške 6,39 % p. a. zo sumy 13.970,34 eura od 1.9.2021 do zaplatenia a spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % p. a. zo sumy 14.116,64 EUR od 1.9.2021 do zaplatenia.

3. Na výzvu Okresného súdu Banská Bystrica upresnila žalobkyňa žalobu tvrdením, že v prípade, ak by platili žalovaní úver riadne a včas, zaplatili by za úver úroky v celkovej výške 30.559,11 eura. Do vyhlásenia splatnosti (4.4.2019) boli naučtované úroky za úver vo výške 7.301,07 eura, a zostali nezaplatené vo výške 323,24 eura. Po vyhlásení splatnosti, t. j. od 5.4.2019, ak by žalovaní úver riadne splácali, boli by povinní v štádiu medziúveru zaplatiť ďalej úroky za medziúver vo výške 21.748,23 eura. Spolu by tak žalovaní zaplatili na úrokoch za medziúver sumu vo výške 29.049,30 eura (7.301,07 eura + 21.748,23 eura), avšak zaplatili na úrokoch 6.977,83 eura, a v prípade riadneho splácania by mali ešte zaplatiť na úrokoch za medziúver sumu 22.071,47 eura, z toho suma 2.980,60 eura bola uplatnená v návrhu na vydanie platobného rozkazu v tomto spore, a to ako nezaplatené úroky za úver do vyhlásenia splatnosti vo výške 323,24 eura a nezaplatené úroky za úver od 5.4.2019 do 31.8.2021 vo výške 2.657,36 eura. Ostáva tak suma nezaplatených úrokov za úver v štádiu medziúveru, ktorá nebola uplatnená v tomto spore, od 1.9.2021 vo výške 19.090,87 eura. V prípade, ak by bol úver riadne splácaný, dňa 31.7.2035 by nastalo pridelenie cieľovej sumy, a medziúver by sa zúčtoval s kontom sporenia, a zmenil by sa na stavebný úver so splatnosťou do 15.10.2043. Žalovaní by tak boli povinní ďalej zaplatiť úroky za úver v štádiu stavebného úveru v celkovej výške 1.509,81 eura. Celková suma nezaplatených úrokov za úver (štádium medziúveru a stavebného úveru), ktoré by žalovaní ešte zaplatili v prípade, ak by úver platili riadne a včas, a ktorá suma nebola uplatnená v tomto spore, tak predstavuje sumu 20.600,68 eura, z toho nezaplatené úroky za úver v štádiu medziúveru vo výške 19.090,87 eura

a v štádiu stavebného úveru vo výške 1.509,81 eura. Amortizačná tabuľka, z ktorej priamo vyplýva výška účtovaných úrokov za úver, je súčasťou zmluvy o úvere, ktorá bola doložená spolu s návrhom na vydanie platobného rozkazu v tomto spore.

4. Okresný súd Banská Bystrica rozhodol vo veci v upomínacom konaní platobným rozkazom sp. zn. 21Up/1384/2021 zo dňa 24.1.2022, proti ktorému podali žalovaní včas odpor s vecným odôvodnením, čím bol platobný rozkaz zrušený priamo zo zákona (§ 11 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov), o čom Okresný súd Banská Bystrica upovedomil žalobkyňu, a vyzval ju, aby v lehote 15 dní navrhla pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, v znení neskorších predpisov (ďalej ako len „CSP“ alebo „Civilný sporový poriadok“), čo žalobkyňa využila.

5. Na základe návrhu žalobkyne na pokračovanie v konaní na príslušnom súde podľa Civilného sporového poriadku, postúpil Okresný súd Banská Bystrica podľa § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z. dňa 29.3.2022 vec Okresnému súdu Piešťany, a upovedomil o tom strany sporu.

6. Súdny spis spolu s postúpením veci bol doručený Okresnému súdu Piešťany dňa 29.3.2022, kde bola veci zároveň pridelená nová spisová značka: 22Csp/14/2022.

7. Účinnosťou zákona č. 150/2022 Z. z. o zmene a doplnení niektorých zákonov v súvislosti s novými sídlami a obvody súdov, v znení neskorších predpisov, bolo zavedené nové usporiadanie súdov, v dôsledku čoho s účinnosťou od 1. júna 2023 došlo k prechodu výkonu súdnictva zo zaniknutého Okresného súdu Piešťany na Okresný súd Trnava ako nástupnícky súd (§ 181 ods. 1 písm. g/ zákona č. 371/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov), ktorý vedie predmetný súdny spor pod sp. zn. PN-22Csp/14/2022.

8. Žalovaní namietli, že žalobkyňa neuviedla, akým spôsobom si overila bonitu klientov, a teda, či si splnila svoju povinnosť podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako len „ZoSÚ“ alebo „zákon o spotrebiteľských úveroch“), nesplnenie ktorej povinnosti je spojené so sankciou nemožnosti veriteľa požadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru a so sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru tak, ako to vyplýva z § 11 ods. 2 ZoSÚ. Zmluva ďalej obsahuje nesprávny údaj o priemernej ročnej percentuálnej miere nákladov (ďalej aj ako len „RPMN“) vo výške 18,63 % napriek tomu, že podľa vyhlášky MF SR č. 289/2010 Z. z. by mala byť priemerná RPMN v danom prípade vo výške 13,44 %. V tejto súvislosti odkázali na ust. § 9 ods. 2 písm. y) ZoSÚ, podľa ktorého medzi podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere patrí aj priemerná RPMN na príslušný spotrebiteľský úver platná ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnená podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok. Zmluva ďalej neobsahuje údaj o celkovej výške úveru podľa § 9 ods. 2 písm. g) ZoSÚ, pričom v zmluve je uvedená aj nesprávna RPMN neprospech spotrebiteľa. V tejto súvislosti poukázali žalovaní na rozsudok Súdneho dvora EÚ C-377/14 vo veci H. I. F., J. F. c/a FINWAY, a.s., podľa ktorého, celková výška úveru a celková výška čerpania úveru je celková suma, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru určuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom, a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené. Aj preto zastávali žalovaní názor, že títo reálne čerpali úver vo výške 20.649,20 eura, a nie 20.900,- eur, keďže ešte pred vyplatením úveru si započítala žalobkyňa poplatok vo výške 250,80 eura. Uvedenie nesprávneho údaju výšky poskytnutého úveru (20.900,- eur namiesto správnej sumy 20.649,20 eura) má rovnaké následky, ako keby údaj o celkovej výške úveru nebol uvedený v zmluve vôbec. Uvedenie nesprávnej celkovej výšky úveru má v konečnom dôsledku za následok, že v zmluve je uvedená nesprávna výška RPMN v neprospech spotrebiteľa, keďže výpočet RPMN závisí od celkovej výšky úveru. Žalovaní ďalej zastávali názor, že zo strany žalobkyne neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru podľa § 53 ods. 9 a § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako len „OZ“ alebo „Občiansky zákonník“), keďže list žalobkyne označený ako: Upozornenie na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, nemožno považovať za výzvu v zmysle § 53 ods. 9 OZ, nakoľko v tomto liste nie je uvedený, s ktorou splátkou je klient v omeškaní viac ako 3 mesiace, a zároveň žalobkyňa oznamuje žalovaným, že ak nedôjde k úhrade dlžnej sumy, dňa 21.3.2019 vyhlási mimoriadnu splatnosť úveru. V liste označenom ako: Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 4.4.2019 však uviedla žalobkyňa, že vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru k 4.4.2019, neuviedla však, pre omeškanie s ktorou splátkou

bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru. Žalovaní boli názoru, že ustanovenia § 53 ods. 9 a § 565 OZ uvádzajú, aké základné náležitosti by mali mať tieto právne úkony, okrem náležitostí právneho úkonu podľa § 34 OZ, a pre neurčitosť, čo sa týka dátumu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti a pre nezrozumiteľnosť, čo sa týka určenia mesačnej splátky, s ktorou boli žalovaní v omeškaní viac ako 3 mesiace, a pre omeškanie s ktorou bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, sú tieto dva právne úkony žalobkyne zo dňa 12.3.2019 (žalovanými zrejme omylom uvedený dátum 21.3.2019 – pozn. súdu) a zo dňa 4.4.2019 neplatnými právnymi úkonmi podľa § 37 ods. 1 OZ.

9. Žalobkyňa uviedla, že nie je povinná uvádzať v žalobe, akým spôsobom bola skúmaná bonita žalovaných, pričom žalobca nie je ani povinný predkladať doklady preukazujúce príjem žalovaných, a uviedla, že si svoju povinnosť skúmať bonitu žalovaných riadne splnila, avšak, na druhej strane, žalovaní vôbec nepreukázali svoje tvrdenia o nedostatočnom skúmaní ich bonity žalobkyňou. Údaj o priemernej PRMN vo výške 18,63 % uvedený v zmluve je totožný s údajom zverejneným na stránke MF SR - súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 2. štvrtrok 2013 - v časti vážený priemer priemerných hodnôt RPMN za všetky typy spotrebiteľských úverov. Žalobkyňa poukázala na rozdielnosť stavebného úveru od bežných spotrebiteľských úverov, a je v záujme vhodnejšieho informovania klienta o priemernej RPMN na príslušný spotrebiteľský úver zodpovedajúci čo najviac charakteru stavebného úveru, a preto sa žalobkyňa rozhodla používať vážený priemer všetkých typov spotrebiteľských úverov, ktorého výška je stabilnejšia, a lepšie zodpovedá porovnaniu s úvermi poskytovanými stavebnou sporiteľnou. Poplatok za spracovanie úveru sa započítal pri prvom čerpaní úverových prostriedkov v súlade s čl. VIII. zmluvy. Nárok žalobkyne ako veriteľa na poplatok za spracovanie medziúveru vyplýva žalobkyňi z ust. § 499 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako len „OBZ“ alebo „Obchodný zákonník“), keďže za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa. Vyplatená suma úveru bola znížená o tento poplatok za spracovanie medziúveru, aby žalovaní neboli osobitne zaťažení povinnosťou uhradiť tento poplatok, a teda žalobkyňa de facto požičala žalovaným peňažné prostriedky na úhradu tohto poplatku, čím im vyšla v ústrety, aby nemuseli hradiť tento poplatok z vlastných prostriedkov. Odkazom na § 53 ods. 4 písm. v) OZ argumentovala žalobkyňa, že predmetný poplatok nebol dojednaný v ustanovení, ktoré by predstavovalo neprijateľnú zmluvnú podmienku, pretože poplatok za spracovanie medziúveru bol dohodnutý zmluvou o úvere, žalovaní sa s ním mohli riadne oboznámiť pred uzatvorením zmluvy o úvere, pričom spoplatnená služba - poskytnutie úveru na základe žiadosti žalovaných im bola v zmysle zmluvy riadne dodaná. Táto zmluvná podmienka nemohla spôsobiť značnú nerovnováhu v neprospech žalovaných, pre ktorú by bolo možné túto podmienku klasifikovať ako neprijateľnú. Z uvedených dôvodov mala žalobkyňa za to, že žalovaným bol poskytnutý úver vo výške podľa zmluvy, pretože suma na zaplatenie poplatku bola rovnako daná žalovaným do dispozície za účelom zaplatenia poplatku za spracovanie úveru, a aby túto sumu nemuseli osobitne uhrádzať, započítala žalobkyňa sumu poplatku za spracovanie medziúveru so sumou poskytnutého úveru, čo nemalo žiadny vplyv na výpočet RPMN, pretože ak by aj suma poplatku nebola zahrnutá zo sumy vyplateného úveru, bola by evidovaná osobitne ako poplatok. Vo vyhlásení o mimoriadnej splatnosti bola riadne uvedená dlžná suma, pričom žiadny právny predpis neurčoval veriteľovi povinnosť konkretizovať, z čoho predmetná suma pozostáva, a ktoré splátky sú v nej zahrnuté. Ani v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti nie je žalobca povinný uvádzať, pre ktorú omeškanú splátku bola vyhlásená splatnosť celého úveru.

10. Žalovaní mali za to, že žalobkyňa si nepreverila ich úverovú zaťaženosť v žiadnom úverovom registri, a teda pri skúmaní bonity hrubo porušila svoju povinnosť podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ, čo má podľa § 11 ods. 2 ZoSÚ za následok sankciu bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru, ako aj sankciu nemožnosti veriteľa vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, čo ma za následok neplatnosť zosplatenia úveru podľa § 53 ods. 9 a § 565 OZ. Žalobkyňa navyše nevyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru do zročnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Žalovaní navrhli súdu, aby skúmal, či boli vôbec žalovaní v omeškaní s platením minimálne troch splátok, a teda či postupovala žalobkyňa v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ. Keďže žalobkyňa si kompenzovala poplatok za spracovanie úveru už na úvod zmluvného vzťahu, a poskytla žalovaným sumu úveru zníženú o tento poplatok, zmluva obsahuje nesprávny údaj o celkovej výške úveru, ktorý bol použitý pri výpočte RPMN, čo má za následok nesprávny údaj o RPMN. Poukázali aj na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7CoCsp/362/2022 zo dňa 15.6.2022, podľa ktorého je nutné, aby v upozornení spotrebiteľa ako dlžníka podľa § 53 ods. 9 OZ bolo konkretizované, ku ktorej omeškanej splátke využíva veriteľ svoje právo predčasného zosplatenia úveru. Žalovaní navrhli súdu žalobu v časti splátok zročných po vyhlásení rozsudku zamietnuť, a v

zostávajúcej časti dlžnej sumy, ktorá je v súlade so zákonom, umožnil žalovaným túto sumu uhrádzať v mesačných splátkach vo výške po 162,- eur.

11. Žalobkyňa ďalej uviedla, že poskytla žalovaným úver v sume 20.900,- eur na základe ich žiadosti zo dňa 8.10.2013, z ktorej sumy bol refinancovaný iný úver žalovaných u žalobkyne vo výške 15.055,22 eura, a zvyšok úveru vo výške 5.694,98 eura bol vydokladovaný za účelom modernizácie. Bonita bola preverená v zmysle platných podmienok v čase schválenia tohto úveru – podmienky pre úver bez záložného práva - mesačná splátka nemohla byť vyššia ako splátka skoršieho úveru (140,96 eura / 141,- eur), ďalej bol preverený úver na základe predloženého IČO zamestnávateľa jedného z účastníkov úveru – žalovaného v 1. rade (IČO: 31445977 – Askoll Slovakia). Ďalej si preverila žalobkyňa žalovaných v Spoločnom registri bankových informácií, a teda postupovala s odbornou starostlivosťou a v zmysle podmienok platných pre poskytovanie úveru v danom čase. K vyhláseniu splatnosti do najbližšej splátky uviedla žalobkyňa, že podľa § 565 OZ ide o právo veriteľa, a nie o jeho povinnosť, a že toto právo môže veriteľ využiť kedykoľvek v prípade nezaplatenia niektorej z ďalších splátok, a vyvolať tak splatnosť celého dlhu. Pre prípad, že by súd žalobe vyhovel, a umožnil žalovaným splácať súdom uloženú sumu, súhlasila žalobkyňa s mesačnými splátkami minimálne vo výške 200,- eur.

12. Žalovaní uviedli, že pri skúmaní ich schopnosti splácať spotrebiteľský úver nezískala od nich žalobkyňa žiadne údaje o ich nákladoch na stravu, na bývanie a celkovo na živobytie. Z dôkazov, ktoré si zaobstarala žalobkyňa, si nemohla žalobkyňa urobiť reálny obraz o tom, aká suma ostane žalovaným po odpočítaní všetkých nákladov na živobytie. Podľa ust. § 2 ods. 5 opatrenia NBS zo dňa 14.11.2017, výška nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa podľa § 7 ods. 20 písm. b) ZoSÚ sa na účely odseku 1 určuje najmenej vo výške sumy životného minima spotrebiteľa, životného minima na osobu, ktorá žije so spotrebiteľom v spoločnej domácnosti a výdavkov na inú osobu. voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť a ktorá žije so spotrebiteľom v spoločnej domácnosti a výdavkov na inú osobu, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť vo výške určenej právoplatným rozhodnutím súdu. Žalovaní citovali celé znenie § 2 ods. 5 citovaného opatrenia NBS, z ktorého znenia, podľa žalovaných, neplynie nepochybne záver, ani usmernenie pre dodávateľov na úverovom trhu, že výdavky (resp. výška nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb) spotrebiteľa bez ďalšieho sa majú rovnať sume životného minima. Poukázali na rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vo veciach sp. zn. C-565/12 z 27.3.2014, C-449/13 zo dňa 18.12.2014 a C-679/18 zo dňa 5.3.2020, z ktorých možno vyvodit' záver, že dôkazné bremeno je na žalujúcom veriteľovi, aby tento preukázal, že bonitu žalovaného spotrebiteľa náležite skúmal. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje. Táto povinnosť však nezbavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa pokrvné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi, a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom/domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí, okrem iného, analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet, a to tak stranu príjmov, tak aj výdavkov. Odborná starostlivosť predpokladá overenie údajov, ktoré dlžník veriteľovi uviedol, resp. objektívne podložil minimálne potvrdením zamestnávateľa dlžníka. Nepochybne kľúčová je i povinnosť veriteľa využívať verejne dostupné informácie, akými sú napríklad štátom publikované údaje o životnom a existenčnom minime, a tieto porovnávať so známymi alebo od spotrebiteľa zistenými (nie iba tvrdenými) informáciami o jeho príjmoch a výdavkoch. V tejto súvislosti poukázali žalovaní na rozsudok NS ČR sp. zn. 33Cdo/2178/2018. Ďalej žalovaní zdôraznili, že pod celkovou výškou úveru je potrebné rozumieť sumu, ktorú reálne veriteľ odošle na účet dlžníka, resp. suma, ktorá pri refinančných úveroch bude odoslaná zo strany bankového subjektu na účet inej banky alebo nebankového subjektu. Zo zmluvy o úvere je v danom prípade preukázané, že žalovaní nemali reálnu možnosť disponovať so sumou 20.900,- eur, ale keď došlo k automatickému započítaniu poplatku za poskytnutie úveru v sume 250,80 eura a poplatku za uzatvorenie zmluvy o úvere vo výške 20,- eur, žalovaní reálne disponovali so sumou vo výške 20.629,20 eura. Keďže celková výška úveru je jedným zo vstupných údajov pre výpočet RPMN, údaj o RPMN, ktorý vychádzal z nesprávnej výšky úveru, musí byť preto uvedený v zmluve neprávne. Žalovaní odkázali na viaceré rozhodnutia Súdneho dvora EÚ, aj na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, okrem iného aj na rozhodnutie NSSR sp. zn. 4Cdo/29/2023 zo dňa 28.6.2023, podľa ktorého, pokiaľ údaje predstavujúce

obligatórne náležitosti spotrebiteľskej zmluvy (vrátane údaju o výške úveru, ktorého definíciu podáva ustanovenie § 2 písm. l/ ZoSÚ), nie sú uvedené v zmluve správne, nemožno hovoriť o splnení povinnosti podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ, pričom nesplnenie z neho vyplývajúcej povinnosti zákon striktnie sankcionuje tým, že spotrebiteľský úver sa stáva od počiatku bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ). V tomto smere teda neexistuje žiadna výnimka, a veriteľ sa nemôže zbaviť svojej povinnosti, resp. nemôže konvalidovať nesprávne, či zavádzajúce údaje v zmluve tým, že v nej síce výslovne uvedie, akú čiastku predstavuje náklad, avšak zároveň ju prezentuje ako súčasť poskytnutého úveru, teda aktívum, hoci v skutočnosti ide o náklad spotrebiteľa, a to ani za tej pripomienky, že klient súhlasí s okamžitým započítaním nákladov do výšky úveru. V dôsledku navýšenia celkovej výšky úveru o náklad nemôže byť správne vypočítaná ani výška RPMN, keďže výpočet RPMN je závislý od výšky poskytnutého úveru. Navýšenie celkovej výšky úveru o náklady má zároveň aj ten následok, že sa bude určiť nielen poskytnutý úver, ale aj náklad, tým pádom dôjde k zvýšeniu celkovej splatnej čiastky, a mení sa výška hlavného predmetu zmluvy. Z rozhodnutia NSSR sp. zn. 9Cdo/287/2021 tiež vyplýva, že pokiaľ je predmetom posúdenia poplatok za poskytnutie úveru, ktorý je bez pochyb nákladom spotrebiteľa súvisiacim s úverom, potom je pojmovo vylúčené, aby bol zároveň považovaný za finančné prostriedky poskytnuté na základe úverovej zmluvy. Žalovaní v tomto spore ďalej tvrdili, že žalobkyňa nepreukázala, že by mali možnosť odmietnuť poistenie, a teda poplatok za poistenie musel byť zahrnutý do výpočtu RPMN, čo žalobkyňa nezahrnula, a teda zmluva obsahuje nesprávny údaj o RPMN. Žalovaní zhrnuli, že predmetná zmluva obsahuje nesprávny údaj o celkovej čiastke spojenej so zaplatením úveru, nesprávny údaj o celkovej výške poskytnutého úveru a zároveň nesprávny údaj o RPMN, čo má za následok, že úver je bezúročný a bez poplatkov.

13. V priebehu sporu žalovaní poukázali na skutočnosť, že otázku, či vo výzve adresovanej dlžníkovi pred zosplatením podľa § 53 ods. 9 OZ je veriteľ povinný uvádzať konkrétnu splátku, s ktorou je dlžník v omeškani, vyriešil NSSR v rozhodnutí sp. zn. 5Cdo/197/2022 zo dňa 26.6.2024, podľa ktorého, pre platný úkon zosplatenia zo strany veriteľa je nevyhnutné, aby už v tejto výzve (upozornenie spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva - odkaz na § 53 ods. 9 OZ) presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne môže zosplatiť celý dlh. Najvyšší súd uviedol, že identifikácia splátky je potrebná z dôvodu identifikácie prvého dňa plynutia premičacej doby, ale i pre potrebu vedomosti dlžníka o tom, zaplatením akej sumy zabráni zosplateniu úveru. Je to podstatná informácia najmä v situáciách, pokiaľ predtým došlo k čiastočnému plneniu, a dlžná suma sa mohla kumulatívne tvoriť aj dlhšie, pričom ale neboli naplnené podmienky, kedy by mohol byť úver zosplatený celý. Ak veriteľ oznámi iba dlžnú sumu s upozornením na možnosť zosplatenia celého úveru, môže byť spotrebiteľ pomýlený, ak dôsledku informačnej asymetrie môže byť poškodený. S týmto záverom sa stotožnil NSSR aj v rozhodnutí sp. zn. 6Cdo/15/2023 zo dňa 25.9.2024, ktorý uviedol, že neuvedenie konkrétnej splátky, pre ktorú veriteľ realizoval výzvu na zaplatenie neuhradenej splátky v zmysle § 53 ods. 9 OZ, malo za následok neplatnosť zosplatenia úveru v zmysle § 565 OZ, ako aj absolútnu neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky z dôvodu nesplnenia zákonných podmienok postúpenia bankovej pohľadávky zo spotrebiteľského úveru na tretiu osobu v zmysle § 92 ods. 8 prvá veta zákona o bankách.

14. Žalovaní ďalej poukázali na uznesenie ÚSSR sp. zn. I. ÚS 246/2019 zo dňa 11.06.2019, podľa ktorého všeobecný súd nemôže vyvodzovať právne účinky zo zanedbania procesnej povinnosti protistrany poprieť tvrdenia žalobcu, ak žalobca samotný zanedbal svoju povinnosť tvrdenia. Povinnosť strany sporu tvrdiť má pritom kľúčový význam, a predstavuje jeden zo základných princípov civilného procesu (čl. 8 CSP - procesné povinnosti a procesná bremená). V tomto spore si uplatnila žalobkyňa zaplatenie zosplatennej pohľadávky, vyplývajúcej jej z uzatvorenej zmluvy o úvere. Z dôvodu neurčitosti právnych úkonov podľa § 53 ods. OZ treba vysloviť neplatnosť výzvy a okamžitého zosplatenia, a teda je nutné konštatovať, že žalobkyňa nepreukázala vznik nároku tak, ako ho uplatnila v žalobe. S poukazom na uvedenú neplatnosť úkonov je nutné zamietnuť žalobný nárok ako celok, keď nie je možné priznať žalobkyni plnenia z jednotlivých, už splatných a nepremičaných splátok, a to s poukazom na vymedzenie žaloby v zmysle § 132 ods. 1 CSP, ktorou žalobou si uplatnila žalobkyňa svoj nárok ako zosplatený, celosti. Súd by nemohol postupovať spôsobom priznania splatných a nepremičaných splátok, keď by uplatnením predmetného postupu konal súd v rozpore s Civilným sporovým poriadkom. Súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu (§ 216 CSP), keď aj zmena prípadných skutkových tvrdení zo strany žalobkyne by predstavovala zmenu žaloby, ktorá je v spotrebiteľských sporoch neprípustná, ak je žalovaným spotrebiteľ (§ 294 CSP). Keďže žalobkyňa uplatnený nárok skutkovo vymedzila ako plnenie z predčasne zosplateného úveru, nárok nemožno posudzovať

ako plnenie jednotlivých nezaplatených mesačných splátok, nakoľko by išlo o odlišný (vyplývajúci z iných skutkových tvrdení) nárok. Na podporu týchto tvrdení poukázali žalovaní na uznesenie NSSR sp. zn. 4Cdo/85/2021 zo dňa 12.2.2024, podľa ktorého, pokiaľ odvolací súd, ktorý dospel k záveru, že zosplatenie úveru je neplatné, napriek tomu priznal žalobcovi časť uplatneného nároku spore, v ktorom nemohol prekročiť návrhy strán (§ 216 CSP), navyše ochranou slabšej strany, ktorou bol žalovaný, porušil tým zásadu ne ultra petitem, čím porušil právo žalovaného na spravodlivý proces. V tejto súvislosti poukázali aj na rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 11CoCsp/2/2025 zo dňa 5.3.2025.

15. Podaním zo dňa 4.3.2025, doručeným súdu dňa 6.3.2025, oznámili žalovaní súdu, okrem iného, že v priebehu sporu uhradili žalobkyni postupne celkom sumu 2.754,- eur, v ktorej sume by mala vziať žalobkyňa žalobu späť. Navrhli, aby súd žalobu zastavil v časti späťvzatia žaloby vo výške nimi vykonaných úhrad, a aby v prevyšujúcej časti žalobu zamietol ako nedôvodnú, keďže žalobkyňa odvodzuje žalobný nárok od zosplatennej pohľadávky, avšak právny úkon zosplatenia je neplatný, a keďže súd nemôže prekročiť žalobný návrh (§ 132 ods. 1 CSP), nemôže priznať žalobkyni ani sumu neuhradených zročných splátok ku dňu vyhlásenia rozsudku.

16. Podaním zo dňa 26.3.2025, doručeným súdu dňa 26.3.2025, vzala žalobkyňa žalobu späť v časti o zaplatenie istiny 3.804,60 eura, ktorú jej zaplatili žalovaní v priebehu tohto sporu, keďže dňa 8.12.2021 bol prijatý vklad v sume 520,20 eura, dňa 31.1.2022 bol prijatý vklad v sume 972,- eur, dňa 14.2.2022 vklad v sume 346,80 eura, dňa 24.2.2022 vklad v sume 183,60 eura, dňa 14.7.2022 vklad v sume 810,- eur, dňa 20.10.2022 vklad v sume 648,- eur, dňa 10.1.2023 vklad v sume 324,- eur. V časti späťvzatia žaloby navrhla žalobkyňa konanie zastaviť, a zotrvala na zaplatení sumy istiny vo výške 10.165,74 eura (istina 13.970,34 eura ponížená o vklady vo výške 3.804,60 eura), sumy nezaplatených poplatkov za poistenie vo výške 146,30 eura, vyčísleného úroku vo výške 323,24 eura, sumy 6,39 % p.a. úrokov za úver od 5.4.2019 do 31.8.2021 vo výške 2.657,36 eura, 5,00 % p. a. úrokov z omeškania od 13.11.2019 do 26.8.2021 vo výške 2.135,84 eura, ďalej na zaplatení úroku z úveru vo výške 6,39 % p. a. zo sumy 13.970,34 eura od 1.9.2021 do 8.12.2021, zo sumy 13.450,14 eura od 9.12.2021 do 31.1.2022, zo sumy 12.478,14 eura od 1.2.2022 do 14.2.2022, zo sumy 12.131,34 eura od 15.2.2022 do 24.2.2022, zo sumy 11.947,74 eura od 25.2.2022 do 14.7.2022, zo sumy 11.137,74 eura od 15.7.2022 do 20.10.2022, zo sumy 10.489,74 eura od 21.10.2022 do 10.1.2023, zo sumy 10.165,74 eura od 11.1.2023 do zaplatenia, a na zaplatení úrok z omeškania vo výške 5 % p. a. zo sumy 14.116,64 eura od 1.9.2021 do 8.12.2021, zo sumy 13.596,44 eura od 9.12.2021 do 31.1.2022, zo sumy 12.624,44 eura od 1.2.2022 do 14.2.2022, zo sumy 12.277,64 eura od 15.2.2022 do 24.2.2022, zo sumy 12.094,04 eura od 25.2.2022 do 14.7.2022, zo sumy 11.284,04 eura od 15.7.2022 do 20.10.2022, zo sumy 10.636,04 eura od 21.10.2022 do 10.1.2023, zo sumy 10.312,04 eura od 11.1.2023 do zaplatenia. Žalobkyňa poprela tvrdenia žalovaných o nesprávnom údaji o RPMN v zmluve.

17. Žalobkyňa ďalej zdôraznila, že zmluvné strany sa slobodne dohodli na tom, že celková suma poukazovaných peňažných prostriedkov bude znížená o výšku poplatku za spracovanie úveru, ktorého presná suma bola uvedená v amortizačnej tabuľke (250,80 eura) a žalovaným bola vyplatená celkom suma 20.900,- eur. V súlade s čl. VIII., bod 8.1. sa stal poplatok za spracovanie medziúveru splatný pri prvom poukázaní finančných prostriedkov medziúveru tak, že celková suma poukazovaných peňažných prostriedkov bola znížená o výšku tohto poplatku. Nárok žalobkyne na tento poplatok je jej zákonným nárokom na odplatu, ktorú je oprávnená banka požadovať od dlžníka v zmysle § 499 OBZ. Z hľadiska výpočtu RPMN je irelevantné, či sa bude výpočet odvíjať od celkovej sumy požičaných peňazí alebo od sumy poníženej o poplatok za spracovanie úveru, lebo výsledkom bude stále tá istá výška RPMN, čo vyplýva aj z vyjadrenia Národnej banky Slovenska (ďalej aj ako len „NBS“), podľa ktorého pri výpočte RPMN sa odpočíta výška poplatku za poskytnutie úveru od sumy úveru dohodnutej v zmluve, a výsledná sa použije na ľavej strane základnej rovnice a na pravej strane rovnice je poplatok za poskytnutie úveru nulový. Žalobkyňa mala za to, že riadne poskytla žalovaným úver vo výške dojednanej v zmluve, z ktorej časť bola žalovaným požičaná na zaplatenie poplatku za spracovanie úveru, a zvyšná časť bola vyplatená na požadovaný účet. Žalobkyňa zastávala názor, že suma na zaplatenie poplatku, bola rovnako daná žalovaným do dispozície za účelom zaplatenia poplatku za spracovanie úveru, aby túto sumu nemuseli osobitne uhrádzať. Ďalej poukázala žalobkyňa na to, že žiadosti o úver jednoznačne vyplývajú možnosť výberu medzi spotrebiteľským úverom bez rizikového poistenia alebo s jeho súčasťou. Právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru bolo dojednané v čl. X., bod 10.1. zmluvy o úvere, ktoré zmluvné dojednanie odráža zákonné ustanovenie § 53 ods.

9 a § 565 OZ. Zákon nepožaduje, aby v upozornení veriteľa podľa § 53 ods. 9 OZ bol uvedený moment začiatku plynutia notifikačnej lehoty, ani uvedenie, s ktorou splátkou je dlžník v omeškaní viac než 3 mesiace. S absenciou týchto údajov nespájajú neplatnosť právneho úkonu zosplatenia ani Krajský súd v Trenčíne v rozhodnutí sp. zn. 5CoCsp/14/2021 zo dňa 9.6.2021, ani Najvyšší súd SR v uznesení sp. zn. 1Cdo/123/2022 zo dňa 30.1.2024. Z uvedených dôvodov považovala žalobkyňa za dostatočne určité a platné oba svoje právne úkony, teda tak upozornenie na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti zo dňa 12.3.2019, ako aj vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 4.4.2019. V čase zaslania upozornenia pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti neexistovala ustálená judikatúra ohľadne skutočnosti, že by upozornenie pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti malo nad rámec zákonných ustanovení obsahovať obligatórne splátku, pre ktorú dochádza k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti. Žalobkyňa napriek uvedenému v upozornení pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti uviedla, že sú žalovaní v omeškaní so splácaním splátok úrokov z medziúveru, vrátane splátky za mesiac marec 2019. Žalobkyňa zotrvala na svojich vyjadreniach, že upozornenie pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti bolo urobené v súlade so zákonom. Žalovaní si museli byť vedomí, že svoju pohľadávku nesplácali riadne a včas, a svojím konaním sa cielene snažili oddialiť ich elementárnu povinnosť vyplývajúcu zo zmluvy, a to splatiť medziúver, ktorý im bol zo strany žalobkyne riadne poskytnutý, a žalovaní finančné prostriedky použili. V októbri 2013 neexistovali opatrenia NBS, ktorými sa ustanovujú podrobnosti o posúdení schopnosti spotrebiteľa splácať úver na bývanie, resp. spotrebiteľský úver, teda opatrenie NBS č. 10/2016, ani opatrenie NBS č. 10/2017, ani odporúčanie NBS č. 1/2014. V čase schválenia predmetného úveru uplatňovala žalobkyňa princípy obozretného podnikania, pričom schopnosť žalovaných splácať úver preverila porovnaním výšky splátky refinancovaného úveru s výškou splátky nového úveru. Refinancovaný úver bol zo zmluvy o úvere v Prvej stavebnej sporiteľni, a.s. vo výške 15.055,22 eura v zmysle čl. IV. bodu 4.2.1.2. Nakoľko výška splátky nového úveru (140,96 eura) nebola vyššia ako splátka refinancovaného úveru (141,- eur) a zároveň žalovaní preukázali vyhovujúcu platobnú disciplínu v splácaní refinancovaných úverov, žalovaným vznikol nárok na takýto typ úveru. Žalobkyňa zároveň vykonala dopyt do sociálnej poisťovne, aby preverila zdroj príjmu jedného z účastníkov zmluvného vzťahu, a to žalovaného v 1. rade. Dopytom bolo potvrdené zamestnanie žalovaného v 1. rade u zamestnávateľa Askoll Slovakia, IČO: 31445977, čo vyplývalo zo žiadosti o úver, v časti 3. Bonita. Žalovaní boli z dôvodu preverenia ekonomickej situácie preverení dopytom do Spoločného registra bankových a nebankových informácií (SRBI / NRKI) za účelom overenia, či za posledných 12 mesiacov nevznikla negatívna informácia, pričom dopytom bolo zistené, že žalovaní mali posledných 12 mesiacov vyhovujúcu platobnú disciplínu. Zo žiadosti o úver vyplýva, že žalovaní boli v čase podania žiadosti o úver manželmi, a že mali dve nezaopatrené deti. Žalobkyňa poukázala na to, že zmysle smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2008/48/ES z 23.4.2008 je priznaná veriteľovi voľná miera úvahy pri určení, či informácie, ktoré má k dispozícii, sú dostatočné na potvrdenie úverovej bonity, a či ju musí overiť aj inými prostriedkami. Veriteľ sa tak musí vzhľadom na okolnosti prípadu buď uspokojiť s informáciami, ktoré mu boli predložené spotrebiteľom, alebo sa rozhodnúť, že považuje za nevyhnutné tieto informácie doplniť. Žalobkyňa mala za to, že z predložených listinných dôkazov je jednoznačne preukázané, že si svoju povinnosť preskúmania socioekonomických pomerov splnila v dostatočnom rozsahu, a odkázala na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4Co/100/2019 zo dňa 13.2.2020 a Krajského súdu v Trnave č. k. 24Co/18/2018-129 zo dňa 19.9.2018. Zároveň poukázala na nález ÚSSR sp. zn. PL ÚS 11/2016 zo dňa 7.2.2018, ochranu spotrebiteľov je nutné interpretovať triezvo, neutrálne ako akékoľvek iné právne inštitúty.

18. Žalovaní sa písomne vyjadrili, že tak, ako sa vyvíjala súdna prax ohľadom začiatku plynutia premlčacej doby pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti spotrebiteľského úveru, kde v prípade aplikácie ust. § 53 ods. 9 OZ v spotrebiteľských vzťahoch pri premlčaní práva dodávateľa na zaplatenie celej pohľadávky pri strate výhody splátok sa nespravuje začiatok plynutia premlčacej lehoty podľa § 103 OZ, druhej vety, ale všeobecným ustanovením § 101 OZ (rozhodnutia NSSR sp. zn. 9Cdo/368/2021, 4Cdo/201/2022 a 4Cdo/23/2022), rovnako sa vyvíjal aj právny výklad ust. § 53 ods. 9 OZ ohľadom presnej identifikácie mesačnej splátky, pre ktorú veriteľ pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Keďže výzva žalobkyne podľa § 53 ods. 9 OZ neobsahovala presnú identifikáciu mesačnej splátky, pre ktorú bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, ide o neplatný právny úkon pre jeho neurčitost' podľa § 37 ods. 1 OZ, v dôsledku čoho neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 OZ. Tento názor vyplýva z rozhodnutí NSSR sp. zn. 5Cdo/197/2022 zo dňa 26.6.2024, 5Cdo/2/2023 zo dňa 25.1.2024, 5Cdo/188/2023 zo dňa 31.7.2024, 6Cdo/15/2023 zo dňa 25.9.2024. Za prekonaný preto považovali právny názor vyjadrený v uznesení NSSR sp. zn. 1Cdo/123/2022 zo dňa 30.1.2024.

19. Súd nariadil na prejednanie veci dve pojednávania. Na pojednávanie nariadené na deň 13.5.2025 sa dostavil iba právny zástupca žalovaných, pričom žalobkyňa svoju neprítomnosť ospravedlnila, z ktorého dôvodu súd podľa § 180 CSP vec prejednal v neprítomnosti žalobkyne. Na pojednávanie nariadené na deň 12.6.2025 sa nedostavila žiadna strana sporu ani právny zástupca žalovaných, ktorí svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnili, preto súd postupom podľa § 180 CSP vec pojednával a rozhodol v neprítomnosti strán sporu a právneho zástupcu žalovaných.

20. Súd vykonal dokazovanie listinami, a to žiadosťou o úver s poistením podľa sadzby poistenia Typ A, Nový úver, výsledkami lustrácie zo Spoločného registra bankových informácií (ďalej aj ako len „SRBI“), zmluvou o úvere č. 2991897603 zo dňa 10.10.2013, Všeobecnými podmienkami pre stavebné sporenie pre fyzické osoby, tarifami sporenia pre fyzické osoby, sadzobníkom poplatkov pre fyzické osoby, amortizačnou tabuľkou, upozoreniami zo dňa 12.3.2019 na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, oznámeniami zo dňa 4.4.2019 o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, predžalobnými výzvami zo dňa 30.9.2021, výpisom z účtu zosplateného medziúveru, výpisom z účtu stavebného sporenia, doručenkami, ako aj vyjadreniami strán sporu, a zistil tento skutkový stav:

21. Žalovaný v 1. rade na tlačive označenom ako: Žiadosť o úver s poistením podľa sadzby poistenia Typ A, Nový úver, dňa 3.10.2013 požiadal žalobkyňu o poskytnutie úveru s poistením v požadovanej výške úveru 20.920,99 eura. Vyplneniu tohto tlačiva elektronickými prostriedkami (č. l. 35 spisu) predchádzalo jeho vyplnenie rukou (č. l. 171 súdneho spisu), podpísané obomi žalovanými, kde títo uviedli, okrem svojich identifikačných údajov, aj rodinný stav (ženatý, vydatá), že mali 2 nezaopatrené deti. Na začiatku tlačiva si pritom vybrali jednu z dvoch možní, či ide o žiadosť o úver bez záložného práva s RŽP (skratka pre rizikové životné poistenie – pozn. súdu) alebo bez RŽP, a to zaškrtnutím políčka áno – t. j. s RŽP. Pri podávaní žiadosti sa preukázali občianskymi a vodičskými preukazmi. K žiadosti pripojili zmluvu o stavebnom sporení, zmenu tarify, rizikové životné poistenie a žiadosť o predčasné splatenie medziúveru. Žiadosť neobsahuje žiadny údaj o príjmoch ani o výdavkoch ani jedného zo žalovaných. Iba u žalovaného v 1. rade je uvedený jeho zamestnávateľ: Askoli Slovakia, s.r.o. s príslušným IČO a s adresou sídla, avšak uvedenia výšky príjmu žalovaného v 1. rade zo zamestnania. Úver žiadali poukázať na účet žalovaného v 1. rade. Ako účel úveru uviedli v žiadosti žalovaní modernizáciu bytu + splatenie medziúveru.

22. Ešte pred uzatvorením zmluvy o úvere vykonala žalobkyňa dňa 8.10.2013 lustrácie v SRBI vo vzťahu k obom žalovaným, pričom u žalovaného v 1. rade boli evidované 3 neuhradené úvery, ktoré bol tento povinný splácať mesačnými splátkami vo výške 215,- eur a 1.000,- eur, pričom mal navyše povolený aj úverový rámec do výšky 18.497,- eur. Pri kreditnej karte na str. 9/11 výpisu je zrejmé, že za mesiac 8/2013 boli v lustrácii uvedené u žalovaného v 1. rade celkom 28 nesplatených splátok po lehote splatnosti v celkovej sume 1.929,- eur (č. l. 161 súdneho spisu). U žalovanej v 2. rade boli zistené tri úvery, z toho jeden bol totožným úverom ako u žalovaného so splátkou 215,- eur mesačne, a potom moli u žalovanej v 2. rade evidované ešte dve povolené prečerpania. U žalovanej v 2. rade neboli v danom čase evidované žiadne omeškania so splácaním.

23. Žalobkyňa ako veriteľ, žalovaný v 1. rade ako dlžník a žalovaná v 2. rade ako spoludlžník uzatvorili dňa 10.10.2013 zmluvou o úvere č. 2991897603, predmetom ktorej bolo poskytnutie medziúveru v celkovej výške 20.900,- eur na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX, ktorá suma zodpovedala cieľovej sume stavebného sporenia. Poskytnutý úver sa zaviazali žalovaní splácať mesačnými splátkami vo výške 151,41 eura, z toho 29,66 eura vo forme vkladu na účet stavebného sporenia č. XXXXXXXXXXX/XXXX a 111,30 eura titulom splátok úrokov z medziúveru a 10,45 eura titulom poplatku z poistenia, s celkovým počtom splátok 261, splatnými v 15. deň mesiaca. Úroková sadzba medziúveru bola dohodnutá vo výške 6,39 % p. a. Výška stavebného úveru po pridelení cieľovej sumy bola dohodnutá vo výške 12.453,97 eura s úrokovou sadzbou stavebného úveru vo výške 2,90 % p. a. Výška splátok stavebného úveru bola totožná so splátkami medziúveru iba s tým rozdielom, že splátky stavebného úveru už nepozostávali zo žiadnych vkladov na účet stavebného sporenia, ale zo splátky úveru (istiny aj úroku) v sume 140,96 eura a zo splátky poplatku za poistenie typu A v sume 10,45 eura, ktoré splátky boli tiež splatné v 15. deň mesiaca. Stavebný úver sa zaviazali žalovaní splácať celkom 99-mi splátkami. Doba trvania úveru bola dohodnutá na 30 rokov, ktorý mal byť pri riadnom splácaní uhradený 360-imi mesačnými splátkami

(261 splátok medziúveru + následne 99 splátok stavebného úveru) s termínom konečnej splatnosti úveru 15.10.2043. RPMN medziúveru bola o výške 7,38 % a stavebného úveru vo výške 4,82 %. Priemerná RPMN bola podľa zmluvy vo výške 18,63 p. a. Celková výška medziúveru podľa zmluvy bola 20.900,- eur a celková čiastka medziúveru, ktorú musia žalovaní zaplatiť, bola 55.483,91 eura. Žalobkyňa sa zaviazala poskytnúť žalovaným medziúver na preklopenie obdobia do pridelenia cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení. Podľa čl. II. zmluvy, po pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení (totožná so sumou medziúveru) sa medziúver zúčtuje bez osobitnej dohody s nasporenou sumou na účte stavebného sporenia, čím sa medziúver zmení na stavebný úver vo výške cca 12.453,97 eura. Podľa čl. III. zmluvy, účelom úveru bola modernizácia a obnova bytu, rodinného domu vrátane súvisiacich drobných stavieb, bytového domu alebo na udržiavacie práce na nich. Výška úrokovej sadzba všetkých vkladov na účte stavebného sporenia až do pridelenia cieľovej sumy bola 0,10 % p. a. Rozpis jednotlivých splátok medziúveru a stavebného úveru bol súčasťou amortizačnej tabuľky, pripojenej k zmluve. Podľa čl. VIII, bod 8.1. zmluvy, poplatok za spracovanie úveru si veriteľ zúčtuje pri prvom čerpaní peňažných prostriedkov úveru tak, že celková suma poukazovaných peňažných prostriedkov úveru bude znížená o výšku tohto poplatku. Podľa čl. VIII, bodu 8.2. zmluvy, poplatok za uzatvorenie zmluvy o stavebnom sporení je dlžník povinný uhradiť najneskôr ku dňu uzatvorenia tejto zmluvy s tým, že ak tento poplatok nebude uhradený, je žalobkyňa oprávnená zúčtovať tento poplatok pri prvom čerpaní peňažných prostriedkov úveru tak, že celková suma poukazovaných peňažných prostriedkov úveru bude znížená výšku tohto poplatku. Žalovaný v 1. rade dal súhlas s inkasom tejto pohľadávky z účtu medziúveru a jej zaúčtovaním v prospech prislúchajúceho účtu sporenia podľa tejto zmluvy. V čl. X., bod 10.1. zmluvy sa dohodli zmluvné strany na práve žalobkyne odstúpiť od zmluvy a na práve požadovať okamžité splatenie úveru predovšetkým v prípade, ak je dlžník v omeškaní s viac ako s 2 splátkami alebo s jednou splátkou dlhšie ako 3 mesiace alebo v omeškaní s dvomi pravidelnými mesačnými vkladmi na zmluvu o stavebnom sporení po dobu dlhšiu ako 2 mesiace. Zmluvu uzatvorili strany už v jej názve odkazom na Obchodný zákonník, a závetoch ustanoveniach odkazom na zákon č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení, v znení neskorších prepisov, Obchodný zákonník, Občiansky zákonník a zákon o spotrebiteľských úveroch. Žalovaní sú v zmluve označení menom a priezviskom, dátumom narodenia, rodným číslom, rodinným stavom (ženaný a vydatá), a rovnakou adresou (zrejme pobytu).

24. Podľa sadzobníka poplatkov bol poplatok za spracovanie stavebného úveru stanovený pevnou sumou 20,- eur, a poplatok za spracovanie medziúveru bol vo výške 1,2 % z cieľovej sumy, min. 100,- eur, max. 999,- eur, ktorého výška pri cieľovej sume 20.900,- eur tak predstavovala sumu 250,80 eura, ktorý poplatok si žalobkyňa aj zaúčtovala ešte pred vyplatením sumy úveru žalovanému v 1. rade.

25. Podľa amortizačnej tabuľky (č. I. 31 spisu), na ktorú zmluva odkazuje, medziúver mali splácať žalovaní v období rokov 2013 až 2035, pričom splátky úveru vôbec nepozostávali zo splátok istiny úveru, avšak k 31.7.2023, po pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení (totožná so sumou medziúveru) sa medziúver mal zúčtovať s nasporenou sumou na účte stavebného sporenia, čím mal zmeniť z medziúveru na stavebný úver vo výške cca 12.453,97 eura, pričom splátky stavebného úveru mali byť v prípade stavebného úveru už použité aj na splácanie istiny stavebného úveru s tým, že prvá splátka stavebného úveru bola splatná v mesiaci 1.8.2025 s tým, že posledná mesačná splátka bola splatná 1.10.2043 (podľa zmluvy 15.10.2043). V amortizačnej tabuľke je uvedená poznámka, že mesačná splátka úrokov z medziúveru je realizovaná k 1. dňu mesiaca od mesiaca nasledujúceho po vyplatení.

26. Z amortizačnej tabuľky možno vyvodíť, že keďže v roku 2013 mali zaplatiť žalovaní celkom 494,30 eura, ku ktorej sume sa možno dopracovať nasledovne: mesačná splátka medziúveru 121,75 eura (bez vkladu na stavebné sporenie) + poplatok za spracovanie úveru vo výške 250,80 eura, a teda prvá splátka medziúveru bola splatná 15.11.2013, teda v mesiac nasledujúci po uzatvorení zmluvy.

27. Listom zo dňa 12.3.2019 označeným ako: Upozornenie na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, oznámila žalobkyňa žalovanému v 1. rade, že táto vyhlási mimoriadnu splatnosť úveru dňa 21.3.2019, nakoľko napriek zaslaným výzvam nedošlo k uhradeniu vkladu na účte stavebného sporenia, resp. omeškaných splátok úrokov z medziúveru spolu vo výške 751,92 eura. Žalobkyňa upozornila žalovaného v 1. rade, že ak do uvedeného dátumu, t. j. do 21.3.2019 nedôjde k úhrade uvedenej sumy, vrátane splátky za mesiac marec 2019, bude mu zaslané oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru s vyčíslením celkovej dlžnej sumy cca 19.752,21 eura. Žalovaný v 1. rade si upozornenie prevzal dňa

16.3.2019. Upozornenie s rovnakým textom, s rovnakým dátumom adresovala žalobkyňa aj žalovanej v 2. rade, ktoré si žalovaná v 2. rade prevzala dňa 14.3.2019.

28. Listom zo dňa 4.4.2019 označeným ako: Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, oznámila žalobkyňa žalovanému v 1. rade, že táto využila svoje právo zo zmluvy o úvere č. 2991897603 zo dňa 10.10.2013, ktorú uzatvoril žalovaný v 1. rade so žalobkyňou, a to právo jednostranne vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t. j. požadovať splatenie pohľadávky zo zmluvy o úvere pred termínom konečnej splatnosti úveru, ktoré využila žalobkyňa z dôvodu, že žalovaný v 1. rade porušil svoju povinnosť úver splácať riadne a včas, na ktorú skutočnosť bol niekoľkokrát písomne upozornený, a vyzvaný na pravidelné splácanie. Žalobkyňa oznámila žalovanému v 1. rade, že mimoriadna splatnosť celého úveru z predmetnej zmluvy nastala ku dňu 4.4.2019, z ktorého dôvodu požiadala žalovaného v 1. rade na vrátenie celej dlžnej sumy vrátane príslušenstva, ktorá suma ku dňu 4.4.2019 predstavovala 19.746,88 eura. Oznámenie bolo doručené žalovanému v 1. rade oproti jeho podpisu (celý dátum doručenia nie je zreteľne vidieť na fotokópii doručenky nachádzajúcej sa v súdnom spise na č. I. 42, ani v elektronickej podobe). Oznámenie s rovnakým textom zaslala žalobkyňa aj žalovanej v 2. rade, ktoré je tiež bolo doručené oproti podpisu (celý dátum doručenia nie je zreteľne vidieť na fotokópii doručenky nachádzajúcej sa v súdnom spise na č. I. 45, ani v elektronickej podobe).

29. Žalobkyňa zaslala obom žalovaným predžalobnú výzvu na zaplatenie dlhu, datovanú 30.9.2021, ktorou každého zo žalovaných vyzvala na okamžitú úhradu dlžnej sumy z predmetnej zmluvy o úvere, výška ktorej k 30.9.2021 spolu s príslušenstvom zodpovedala sume 19.416,44 eura. Obom žalovaným bola výzva doručená v ten istý deň, dňa 6.10.2021.

30. Z výpisu z účtu zosplatneného medziúveru vyplýva, že pred poskytnutím medziúveru žalobkyňou žalovanému v 1. rade dňa 14.10.2013 si zaúčtovala žalobkyňa poplatok za spracovanie medziúveru v sume 250,80 eura, a následne v ten istý deň vyplatila žalovanému v 1. rade medziúver v sumách 15.055,22 eura a 1.664,78 eura a dňa 24.10.2013 ešte sumu 3.929,20 eura, a teda v skutočnosti mu reálne vyplatila sumu 20.649,20 eura. Prvá splátka medziúveru bola uskutočnená dňa 11.11.2013 v sume 151,41 eura, z ktorej bola odpočítaná suma 40,12 eura, rovnako aj pri ďalších 7-ich splátkach. Pri 9. splátke bola z nej odpočítaná suma 29,67 eura, a to do 13. splátky úveru, ktorá bola uhradená dňa 11.11.2014. Takto odpočítané sumy (40,12 eura, neskôr 29,67 eura) boli žalobkyňou následne vložené na účet stavebného sporenia žalovaného v 1. rade. V poradí 14. splátka medziúveru bola zaplatená dňa 11.12.2014 už iba v sume 121,74 eura, a takto boli platené každý mesiac až do 13.8.2018. Bezprostredne na to nasledujúca úhrada bola uskutočnená až dňa 19.12.2018, t. j. viac než 3 mesiace po lehote splatnosti. Ďalšie splátky boli uhradené dňa 20.2.2019 a dňa 20.3.2019, avšak stále boli žalovaní v omeškaní s platením 3 po sebe idúcich splátok, ktoré do 4.4.2019 nezaplatili, keďže popri zaplatení omeškaných splátok neuhradili aktuálne splátky v danom čase. K 4.4.2019, ku ktorému dňu vyhlásila žalobkyňa mimoriadnu splatnosť úveru, evidovala žalobkyňa celkovú dlžnú sumu 19.701,88 eura, z tohto neuhradenú istinu vo výške 19.232,34 eura, neuhradené úroky do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti vo výške 323,24 eura, nedoplatok na poplatkoch na poistnom v sume 146,30 eura. Nakoľko aj po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru realizovali žalovaní nejaké úhrady, k 31.8.2021 evidovala žalobkyňa neuhradený celkový dlh v nižšej sume, a to vo výške 19.233,08 eura, z tohto neuhradenú istinu v sume 13.970,34 eura, nezaplatené úroky do vyhlásenia úveru v sume 323,24 eura, nezaplatené poistenie v sume 146,30 eura, nezaplatené úroky z úveru za obdobie po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru do 31.8.2021 v sume 2.657,36 eura, nezaplatené úroky z omeškania za obdobie do 31.8.2021 v sume 2.135,84 eura. Súd zistil, že po doručení upozornenia o možnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (16.3.2019) uskutočnili žalovaní v lehote určenej žalobkyňou v upozornení zo dňa 12.3.2019 (do 21.3.2019) iba vklad vo výške 153,- eur, a teda nie vo výške súčtu dlžnej sumy uvedenej v upozornení (751,92 eura) a splátky za mesiac marec 2019 (151,41 eura, z toho vklad na účet stavebného sporenia v sume 29,66 eura).

31. Z výpisu z účtu stavebného sporenia č. zmluvy 291897603 na meno žalovaného v 1. rade je zrejmé, že dňa 3.10.2013 zaúčtovala žalobkyňa žalovanému v 1. rade poplatok 20,- eur za uzatvorenie zmluvy o stavebnom sporení, a zároveň poplatok za vedenie účtu stavebného sporenia. Dňa 7.10.2013 vložil žalovaný na účet stavebného sporenia sumu 20,- eur. Jednotlivé vklady na účet stavebného sporenia zo zmluvy o úvere zo dňa 10.10.2013 uskutočnili žalovaní od 11.11.2013 s tým, že prvých 8 vkladov bolo preúčtovaných zo splátok medziúveru, a to vklady v sumách po 40,12 eura, 9. až 13. vklad v sumách po 29,67 eura. Posledný vklad uhradili žalovaní riadne a včas dňa 13.8.2018. Bezprostredne na to

nasledujúca úhrada bola uskutočnená až dňa 19.12.2018, teda dostali sa do omeškania s 3-mi po sebe idúcimi splátkami, avšak nevykonali žiadnu úhradu navyše, ktorou by uhradili omeškané splátky, čím boli v konečnom dôsledku stále v omeškaní s platením 3-och po sebe idúcich splátok. Po 3-mesačnej prestávke teda pokračovali žalovaní v platení bez toho, aby zaplatili omeškané splátky a zároveň riadne uhrádzali ďalšie splátky v stanovených lehotách. Po doručení upozornenia o možnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (16.3.2019) uskutočnili žalovaní iba vklad vo výške 153,- eur, ktorý sa však v plnej výške zaúčtoval na splátky úroku z medziúveru a poplatkov za poistenie. Neuhradili teda do 21.3.2019 sumu zodpovedajúcu súčtu dlžnej sumy uvedenej v upozornení (751,92 eura) a sumu splátky za mesiac marec 2019 (151,41 eura, z toho vklad na účet stavebného sporenia v sume 29,66 eura). Celková nasporená suma na účte stavebného sporenia žalovaného v 1. rade k 4.4.2019 zodpovedala sume 1.667,66 eura.

32. Na pojednávaní dňa 13.5.2025 predniesol právny zástupca žalovaných v 1. a v 2. rade konajúcemu súdu, že považuje žalobu za nedôvodnú v celom rozsahu, že predmetný úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, že veriteľ nebol oprávnený vyžadovať od žalovaných spotrebiteľov jednorazové splatenie úveru, pretože veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ZoSÚ, s porušením ktorej povinnosti spája tento zákon sankciu bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru a nemožnosť požadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Predmetný úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov aj pre absenciu niektorých obligatórnych náležitostí. Podľa súčasnej rozhodovacej praxe, výzva veriteľa s upozornením na možnosť mimoriadneho zosplatnenia úveru podľa § 53 ods. 9 OZ musí obsahovať aj presnú špecifikáciu splátky, pre omeškanie s platením ktorej pristúpi veriteľ k zosplatneniu úveru. Žalobu navrhol v celom rozsahu zamietnuť, nakoľko v opačnom prípade by došlo k porušeniu zásady ne ultra petitem. Žalovaní v priebehu sporu uhradili žalobkyni celkom sumu 3.804,60 eura.

33. Súd vec právne posúdil nasledovne:

34. Podľa § 488 OZ, záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

35. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

36. Záväzkové vzťahy zo zmluvy o úvere, bez ohľadu na povahu účastníkov, sa spravujú tretou časťou Obchodného zákonníka (§ 261 ods. 6 písm. d/ OBZ v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy).

37. Podľa § 497 OBZ, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

38. Podľa § 499 OBZ, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

39. Podľa § 502 ods. 1 OBZ, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

40. Podľa § 52 ods. 1 až 4 OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy, (1) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. (3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

(4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

41. Ustanovenie § 52 ods. 2 OZ bolo s účinnosťou od 1.4.2015 doplnené o tretiu vetu, podľa ktorej, na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Novela, ktorou bolo doplnené predmetné ustanovenie do Občianskeho zákonníka, nemá prechodné ustanovenia, a teda vzťahuje sa aj na právne vzťahy vzniknuté pred jej účinnosťou.

42. Podľa § 53 ods. 1, 2, 3 a 5 OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy, (1) spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. (2) Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. (3) Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

43. Podľa § 53 ods. 9 OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

44. Podľa § 565 OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

45. Podľa § 1 ods. 2 ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

46. Podľa § 2 písm. a), b), d), g), h) i) a l) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok, h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19, l) celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

47. Podľa § 7 ods. 1 a 2 ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzatvorenia predmetnej zmluvy, (1) veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský

úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. (2) Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

48. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzatvorenia predmetnej zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka (pozn. § 52 až § 54 OZ obsahujúce všeobecnú úpravu spotrebiteľských zmlúv), musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

49. Podľa § 21 ods. 2 ZoSÚ v znení v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, ministerstvo (Ministerstvo financií SR – pozn. súdu) alebo ním určená osoba zverejňuje na webovom sídle ministerstva informácie z údajov podľa odseku 1. Národná banka Slovenska na svojom webovom sídle zabezpečí komunikačné prepojenie umožňujúce sprístupnenie informácií zverejnených podľa predchádzajúcej vety.

50. Ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2 (§ 19 ods. 1 ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzatvorenia predmetnej zmluvy). Základnou rovnicou, ktorá vyjadruje ročnú percentuálnu mieru nákladov, kladie do rovnováhy na ročnom základe celkovú súčasnú hodnotu čerpaných prostriedkov na jednej strane a celkovú súčasnú hodnotu splátok a platieb poplatkov na strane druhej, je:

$$\sum_{k=1}^m C_k (1 + X)^{-tk} = \sum_{l=1}^{m'} D_l (1 + X)^{-Sl}$$

Význam symbolov: X - je ročná percentuálna miera nákladov, m - je číslo posledného čerpania, k - je číslo čerpania, preto $1 \leq k \leq m$, C_k - je výška čerpania k, tk - je interval vyjadrený v rokoch a zlomkoch roka medzi dátumom prvého čerpania a dátumom každého nasledujúceho čerpania, preto $t_1 = 0$, m' - je číslo poslednej splátky alebo platby poplatkov, l - je číslo splátky alebo platby poplatkov, Dl - je výška splátky alebo platby poplatkov, Sl - je interval vyjadrený v rokoch a zlomkoch roka medzi dátumom prvého čerpania a dátumom každej splátky alebo platby poplatkov (l. časť prílohy č. 2 ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzatvorenia predmetnej zmluvy).

51. Podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

52. Podľa § 11 ods. 2 ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, k veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

53. Podľa § 121 ods. 3 OZ, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

54. Podľa ust. § 517 ods. 1 OZ, prvá veta, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškani.

55. Podľa § 369 ods. 1 OBZ v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatenej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia.

56. Podľa § 369 ods. 3 OBZ v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy, ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

57. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis (týmto je nariadenie vlády č. 87/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov, ktorý v ust. § 3 upravuje, že výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky /ďalej len „ECB“/ platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu).

58. Podľa § 37 ods. 1 OZ, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

59. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

60. Podľa § 132 ods. 2 a 3 CSP, (2) opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy. (3) Žalobca k žalobe pripojí dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť.

61. Podľa § 215 ods. 1 CSP, súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

62. Podľa § 216 ods. 1 a 2 CSP, (1) súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu. (2) Súd môže prekročiť žalobný návrh a prisúdiť viac, než čoho sa strany domáhajú, iba vtedy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

63. Podľa § 217 ods. 1 CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania tým nie sú dotknuté.

64. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

65. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

66. Vzhľadom na dispozitívny úkon žalobkyne, ktorým táto vzala žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 3.804,60 eura, a na súhlas žalovaných s týmto späťvzatím, súd podľa § 145 ods. 2 CSP konanie v tejto časti zastavil (l. výrok).

67. Vykonaným dokazovaním listinami, žiadosťou o úver s poistením podľa sadzby poistenia Typ A, Nový úver, výsledkami lustrácie zo SRBI, zmluvou o úvere č. 2991897603 zo dňa 10.10.2013, Všeobecnými podmienkami pre stavebné sporenie pre fyzické osoby, tarifami sporenia pre fyzické osoby, sadzobníkom poplatkov pre fyzické osoby, amortizačnou tabuľkou, upozorneniami zo dňa 12.3.2019 na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, oznámeniami zo dňa 4.4.2019 o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, predžalobnými výzvami zo dňa 30.9.2021, výpisom z účtu zosplateného medziúveru, výpisom z účtu stavebného sporenia, doručenkami, ako aj vyjadreniami strán sporu, súd mal za preukázané, že medzi stranami sporu vznikol dňa 10.10.2013 záväzkový právny vzťah založený zmluvou o úvere č. XXXXXXXXXXX/XXXX, ktorú uzatvorila žalobkyňa ako veriteľ a žalovaní v 1. a v 2. rade ako dlžníci, ktorou sa zaviazala žalobkyňa poskytnúť žalovaným v 1. a v 2. rade ako manželom, na účet žalovaného v 1. rade, viazaný spotrebiteľský medziúver vo výške 20.900,- eur na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý sa zaviazali žalovaní splácať mesačne po dobu 30 rokov, z toho prvých 261 splátok (od 11/2025

do 7/2035) ako medziúver splátkami vo výške 151,41 eura s tým, že z tejto splátky časť vo výške 29,66 eura mala byť použitá ako vklad na účet stavebného sporenia žalovaného v 1. rade číslo účtu: XXXXXXXXXXXX/XXXX, a suma 121,75 eura na účet medziúveru, z toho suma 111,30 eura titulom splátky úrokov z medziúveru a suma 10,45 eura titulom mesačného poplatku za poistenie typu A. Po pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení (totožná s výškou úveru podľa zmluvy, t. j. 20.900,- eur), na základe ktorej bol medziúver poskytnutý, a súčasne pri dodržaní všetkých zmluvných podmienok Všeobecných podmienok pre stavebné sporenie pre fyzické osoby, sa medziúver mal zúčtovať bez osobitnej dohody s nasporenou sumou na účte stavebného sporenia, čím sa medziúver mal zmeniť na stavený úver pod číslom XXXXXXXXXXXX/XXXX vo výške cca 12.453,97 eura, ktorý mali v období od 1.8.2035 do 15.10.2043 splácať žalovaní rovnakými mesačnými splátkami (vo výške 151,41 eura) iba s tým rozdielom (v porovnaní s medziúverom), že tieto splátky už nepozostávali z vkladov na účet stavebného sporenia žalovaného v 1. rade, ale naopak, tentokrát pozostávali už aj zo splátok istiny úveru, a teda pozostávali zo splátok istiny úveru, splátok úrokov z úveru a z poplatkov za poistenie. Štruktúra jednotlivých splátok stavebného úveru je podrobne uvedená v amortizačnej tabuľke, na ktorú zmluva odkazuje. V čl. X., bod. 10.1. zmluvy si dojednali strany právo žalobkyne vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, okrem iného, aj v prípade, v prípade, že bude žalovaný v 1. rade ako dlžník (žalovaná v 2. rade je zmluve označovaná ako spoludlžník) v omeškaní s viac ako s 2-mi (t. j. minimálne s 3-mi) splátkami alebo jednou splátkou dlhšie ako 3 mesiace.

68. Žalobkyňa poukázala dňa 14.10.2013 a dňa 24.10.2013 žalovaným na účet medziúveru na meno žalovaného v 1. rade sumu poskytnutého úveru v celkovej sume 20.649,20 eura, keďže pred vyplatením úveru si započítala žalobkyňa poplatok za spracovanie medziúveru v sume 250,80 eura vo výške podľa vtedajšieho sadzovníka poplatkov. Žalovaní spočiatku riadne a včas uhradili splátky medziúveru, naposledy vykonali riadnu úhradu dňa 13.8.2018, a najbližšiu úhradu realizovali až dňa 19.12.2018, a teda do omeškania sa dostali s platením nielen 3, ale dokonca 4 splátok, keďže tieto boli splatné 15. dňa príslušného mesiaca. Stále však boli v omeškaní s platením 3 po sebe idúcich mesačných splátok, keďže nevykonali úhradu omeškaných splátok popri riadnej úrade vtedy aktuálnych splátok. Ďalšie vklady realizovali v dňoch 19.12.2018, 20.2.2019 a dňa 20.3.2019, teda všetky tri po lehote splatnosti.

69. Keďže žalovaní boli v omeškaní s platením troch po sebe idúcich mesačných splátok, upozornením zo dňa 12.3.2019 písomne oznámila žalobkyňa obom žalovaným, že ak do 21.3.2019 neuhradia dlžnú sumu splátok s úrokmi z omeškania v celkovej výške 751,92 eura, vrátane splátky za mesiac marec 2019, vyhlási dňa 21.3.2019 žalobkyňa mimoriadnu splatnosť úveru. V upozornení nekonkretizovala žalobkyňa dielčie sumy, z ktorých pozostávala ňou vyčíslená celková dlžná suma. Nekonkretizovala ani splátku, pre omeškanie s platením ktorej sa rozhodla, že môže pristúpiť z vyhláseniu mimoriadnej splatnosti, ak neuhradia žalovaní dlžnú sumu splátok v stanovenej lehote. Upozornenie bolo doručené obom žalovaným zásielkou do vlastných rúk, žalovanému v 1. rade dňa 16.3.2019 a žalovanej v 2. rade dňa 14.3.2019.

70. Porovnaním s výpisom z účtu zosplateného medziúveru (č. I. 50 súdneho spisu) a s výpisom účtu stavebného sporenia (č. I. 56) súd zistil, že v deň datovania predmetného upozornenia (12.3.2019) boli žalovaní v omeškaní s platením splátok za mesiace 12/2018, 1/2019 a 2/2019, pričom po doručení upozornenia zaplatili v stanovenej lehote iba 1 splátku namiesto dlžných 3 splátok + najaktuálnejšej splátky za mesiac 3/2019. Takáto informácia (ako ju uviedol konajúci súd) však nie je výslovne uvedená v upozornení žalobkyne zaslanej žalovaným pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru.

71. Listom zo dňa 4.4.2019 oznámila žalobkyňa žalovaným, že vyhlásila mimoriadnu splatnosť predmetného úveru k 4.4.2019 (a nie 21.3.2019, ako to uviedla vo svojom upozornení zo dňa 12.3.2019) pre porušenie zmluvnej povinnosti žalovaných splácať úver riadne a včas, a vyzvala ich na zaplatenie dlžnej sumy úveru aj s príslušenstvom v celkovej výške 19.7465,88 eura. Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru bolo obom žalovaným riadne doručené oproti ich podpisu.

72. Keďže žalovaní zrealizovali aj po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru viaceré úhrady, predžalobnou výzvou zo dňa 30.9.2021, ktorá bola riadne doručená obom žalovaným, ich vyzvala žalobkyňa na okamžité zaplatenie nižšej dlžnej sumy aj s príslušenstvom, a to vo vyčíslenej výške 19.4156,44 eura. Nakoľko žalovaní túto sumu neuhradili bez zbytočného odkladu, uplatnila si žalobkyňa zaplatenie tejto sumy na súde návrhom na vydanie platobného rozkazu, o ktorom rozhoduje súd v tomto spore.

73. V priebehu tohto sporu zaplatili žalovaní žalobkyni postupne rôzne sumy, spolu 3.804,60 eura, v ktorej časti vzala žalobkyňa žabou z uvedeného dôvodu späť.

74. Predmetná zmluva o úvere je nielen zmluvou o medziúvere a o stavebnom úvere podľa zákona o stavebnom sporení, ale predovšetkým aj zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa zákona o spotrebiteľských úveroch (zákon č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), ako aj spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 a nasl. OZ, nakoľko žalobkyňa poskytla žalovaným plnenie v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaní sú fyzickými osobami, ktoré pri uzatváraní zmluvy a pri plnení zo zmluvy nekonali v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, keďže sú v zmluve označení identifikačnými údajmi typickými pre označenie fyzickej osoby nepodnikateľa, akými sú meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo, rodinný stav a adresa (zrejme pobytu). V danom prípade ide o tzv. formulárovú zmluvu na predtlačenom formulári, do ktorej boli dopísané iba niektoré údaje. Keďže žalobkyňa na základe tejto zmluvy poskytla žalovaným úver, predmetný záväzkový vzťah posudzoval súd primárne podľa zákona č. 129/2010 Z. z. ako spotrebiteľský úver a podporne podľa § 52 až § 54 OZ. Na aplikácii osobitných zákonov na ochranu spotrebiteľa a Občianskeho zákonníka na predmetný záväzkový vzťah nič nemení ani skutočnosť, že zmluva o úvere je tzv. absolútnym obchodom (§ 261 ods. 6 písm. d/ OBZ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), ani prípadné zmluvné dojednanie o voľbe režimu Obchodného zákonníka na predmetný zmluvný vzťah, nakoľko prednostná aplikácia ustanovení Občianskeho zákonníka pred normami obchodného práva na všetky záväzkové právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, je výslovne upravená v ust. § 52 ods. 2 OZ.

75. Vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne preukázané, že v žiadosti o úver si zvolili žalovaní úver s RŽP, t. j. s rizikovým poistením, pričom na tom istom tlačive si mohli vybrať aj možnosť bez poistenia, a preto poplatok za poistenie správne nezahrnula žalobkyňa do celkových nákladov spotrebiteľa podľa § 2 pís. g) ZoSÚ, ktoré náklady sú jedným z viacerých vstupných údajov pri výpočte RPMN.

76. Žalovaným namietaný nesprávny údaj o priemernej RPMN žalobkyňa dostatočným spôsobom vyvrátila poukazom na špecifickosť medziúveru a stavebného úveru. Uvedenie nesprávnej priemernej RPMN nemá (podľa názoru súdu) za následok sankciu bezúročnosti a bezpoplatkovosti v prípade, že tento údaj nie je uvedený v neprospech spotrebiteľov, čo by bolo danom prípade, ak by bolo preukázané tvrdenie žalovaných o nesprávnosti údaju o priemernej RPMN v zmluve. V danom prípade totiž tvrdili, že priemerná RPMN bola 13,44 %, a nie 18,63 %, t. j. že bola nižšia, než bola uvedená v zmluve. Tento názor zaujal aj senát NSSR v uznesení sp zn. 6Cdo/152/2022 zo dňa 13.2.2025, podľa ktorého, z argumentu právnej logiky a contrario (opakom) namieste je vyvodit', že nesprávne uvedenie len priemernej hodnoty RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere (tu bez ohľadu na povahu odchýlky) a podobne tiež nesprávne uvedenie RPMN v spotrebiteľov prospech samo osebe bezúročnosť úveru ani nemožnosť veriteľa žiadať v súvislosti s jeho poskytnutím poplatky nespôsobuje.

77. Súd mal dostatočne za preukázané, žalobkyňa reálne poskytla žalovaným v 1. a v 2. rade sumu úveru 20.649,20 eura, a nie 20.900,- eur, keďže ešte pred prevodom peňažných prostriedkov poskytnutého úveru si započítala žalobkyňa poplatok za spracovanie medziúveru v sume 250,80 eura. V zmluve je teda nepochybne uvedený nesprávny údaj o sume reálne poskytnutého úveru, ktorý je obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. g) ZoSÚ. Na tejto nesprávnosti nič nemení ani zmluvné dojednanie v čl. VIII., bod. 1 zmluvy, v ktorom sa strany dohodli, že žalobkyňa si zaúčtuje poplatok za spracovanie úveru pri prvom čerpaní peňažných prostriedkov úveru. Výška úveru totiž zodpovedá sume disponibilných peňažných prostriedkov poskytnutých zo zmluvy o úvere, ktorá bola u žalovaných reálne iba v sume 20.629,20 eura. Od neprávneho údaju o celkovej výške úveru sa odvíja aj nesprávny údaj o celkovej čiastke, ktorú sú spotrebiteľia povinní zaplatiť, ktorý údaj je obligatórnym údajom podľa § 9 pod. 2 písm. j) ZoSÚ.

78. Nakoľko v zmluve o úvere boli uvedené nesprávne údaje o výške poskytnutého úveru, ako aj neprávny údaj o celkovej čiastke, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť, teda obligatórne údaje podľa § 9 ods. 2 písm. g) a j) ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, nesprávnosť ktorých údajov je potrebné vykladať tak, ako keby v zmluve neboli uvedené vôbec (opačný výklad by poskytoval veriteľom priestor na uvádzanie akýkoľvek, aj nesprávnych údajov do zmlúv o spotrebiteľskom úvere), ktoré údaje sú obligatórnymi podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ, s absenciou ktorých ust. § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) spája sankciu bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského

úveru, predmetný poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (porov. rozhodnutie NSSR sp. zn. 4Cdo/29/2023 zo dňa 28.6.2023).

79. Nakoľko predmetný úver sa považuje za bezúročný a bezpoplatkový pre nesprávnosť obligatórných údajov uvedených v § 9 ods. 2 písm. g) a j) ZoSÚ, nezaoberal sa súd viac podrobným skúmaním, či pri výpočte RPMN pri zadaní správnej sumy úveru a správnej výšky celkovej čiastky, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť, by bol v danom konkrétnom prípade výsledný údaj o RPMN rovnaký, aký je uvedený v zmluve, alebo by nebol, keďže žalobkyňa tvrdila, že podľa NBS do vzorca pre výpočet RPMN treba dosadiť sumu úveru podľa zmluvy zníženú o poplatok za spracovanie úveru, a poplatok na druhej strane rovnice je nulový. Súd dodáva, že do zákonného vzorca pre výpočet RPMN pri medziúvere a pri stavebnom úvere vstupuje veľké množstvo veličín, pričom voľne prístupné internetové kalkulačky pre výpočet RPMN poskytujú rôzne výsledky, nakoľko nie sú dostatočne podrobné, považoval súd prepočítavanie správnosti údaju o RPMN za neúčelné a nehospodárne, nemajúce vplyv na výsledok tohto sporu.

80. Na zistení, že žalovaným v 1. a v 2. rade bola reálne poskytnutá istina úveru vo výške 20.649,20 eura, a nie suma uvedená v zmluve (t. j. 20.900,- eur), nič nemení ani dojednanie v čl. VIII. zmluvy, podľa ktorého poplatok za spracovanie úveru sa započítal pri prvom čerpaní úverových prostriedkov. Veriteľ môže požadovať odplatu za poskytnutie úveru, čím argumentovala žalobkyňa odkazom na § 499 OBZ, k čomu konajúci sa poznamenáva, že táto odplata, napríklad vo forme poplatku sa nemôže považovať za súčasť istiny reálne poskytnutého úveru, ak veriteľ reálne poskytne dlžníkovi úver vo výške zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru. Na sume reálne poskytnutého úveru vo výške 20.649,20 eura nič nemení ani argumentácia žalobkyne, že predmetný poplatok za spracovanie medziúveru nebol dohodnutý v zmluvnou ustanovení, ktoré by bolo neprijateľnou zmluvnou podmienkou podľa § 53 ods. 4 písm. v) OZ. Súd nespochybňuje nárok žalobkyne na poplatok za spracovanie medziúveru, ani jeho výšku, ani jeho primeranosť (za predpokladu, že by sa úver nepovažoval za bezúročný a bez poplatkov), avšak pokiaľ tento poplatok odpočítala žalobkyňa z úveru skôr, než ho žalovaným poskytla, a poskytla žalovaným úver znížený o sumu tohto poplatku, reálne im bol poskytnutý úver v sume 20.649,20 eura, a nie v sume 20.900,- eur (porov. rozhodnutie NSSR sp. zn. 4Cdo/29/2023 zo dňa 28.6.2023).

81. Vykonaným dokazovaním mal súd tiež za dostatočne preukázané, že pred uzatvorením zmluvy o úvere nepožadovala žalobkyňa od žalovaných žiadny údaj o výške ich príjmov, ich výdavkov, a ani jeden doklad o príjme, ani výpis z bežného účtu. Žalobkyňa preukázala, že pred uzatvorením zmluvy vykonala dopyt do SRBI, avšak ani netvrdila, či a akým spôsobom si overila výšku príjmov a výdavkov žalovaných v 1. a v 2. rade. V tomto smere nestačí informácia spotrebiteľa o jeho zamestnávateľovi, ani preverenie v sociálnej poisťovni, či bol žalovaný v 1. rade u neho naozaj zamestnaný. Veriteľ totiž nezisťoval príjem spotrebiteľa ani od spotrebiteľa, ani od jeho zamestnávateľa. Paradoxne, informáciu o zamestnávateľovi žalovanej v 2. rade, ktorá je v zmluve označovaná ako spoludlžník, už žalobkyňa nezisťovala vôbec. Z uvedeného dôvodu dospel súd k záveru, že žalobkyňa nekonala s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ, a preto nebola oprávnená požadovať od žalovaných v 1. a v 2. rade jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru tak, ako to vyplýva z § 11 ods. 2 ZoSÚ. V danom prípade však nešlo o hrubé porušenie povinnosti veriteľa skúmať s odbornou starostlivosťou bonitu spotrebiteľov, pretože žalobkyňa preukázala, že nahliadala do príslušných databáz údajov o spotrebiteľoch, a iba pre takéto porušenie povinnosti veriteľa podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ (ktoré nie je hrubým porušením povinnosti) nie je možné považovať predmetný úver za bezúročný a bez poplatkov. Súd dodáva, že v danom prípade však treba predmetný úver považovať za bezúročný a bezpoplatkový z dôvodov uvedených v odsekoch 77. až 79. tohto odôvodnenia.

82. Nedostatočná bola argumentácia žalobkyne, že žalovaní nepreukázali ich tvrdenia, že ich bonita nebola žalobkyňou riadne skúmaná, k čomu konajúci súd poukazuje na všeobecnú zásadu, podľa ktorej negatívne skutočnosti sa nepreukazujú, a teda žalovaní nemohli preukázať svoje tvrdenia, že žalobkyňa si nespĺnila riadne svoju povinnosť podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ.

83. Právo veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky môže zmluvný partner spotrebiteľa využiť najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky (kde inak špeciálna úprava z ustanovenia § 53 ods. 9 OZ spôsobuje v drivej väčšine prípadov vrátane všetkých dojednaní o splátkach s mesačnou a kratšou frekvenciou nepoužiteľnosť všeobecnej úpravy z § 565 vety druhej OZ o možnosti použitia práva veriteľom najneskôr do splatnosti najbližšie

nasledujúcej splátky) a takému využitiu má (musí) predchádzať upozornenie spotrebiteľa na uplatnenie práva v lehote nie kratšej ako 15 dní; bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatnenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch v zákone ustanovených lehôt). Na právny úkon nekonkretizujúci splátku preto je dôvod nazerať ako na úkon zákon obchádzajúci (nakoľko napriek nezakotveniu výslovnej zákonnej požiadavky na takúto náležitosť jej absencia spôsobuje nedodržanie účelu úpravy, ktorým je možnosť overenia si splnenia požiadaviek slúžiacich zvýšenej ochrane spotrebiteľa) a i nedostatočne určitý, v oboch prípadoch sankcionovaný neplatnosťou (či už podľa § 39 alebo § 37 ods. 1 OZ; porov. uznesenie senátu NSSR sp. zn. 6Cdo/152/2022 zo dňa 13.2.2025).

84. K uzneseniu NSSR sp. zn. 1Cdo/123/2022 zo dňa 30.1.2024, ktorým argumentovala žalobkyňa, že pre platnosť výzvy/upozornenia podľa § 53 ods. 9 OZ nie je nevyhnutná konkretizácia omeškanej splátky, pre omeškanie s platením ktorej môže veriteľ pristúpiť k zosplatneniu, konajúci súd poznamenáva, že ide o rozhodnutie staršie o rok, v porovnaní s uznesením sp. zn. 6Cdo/152/2022 zo dňa 13.2.2025, predovšetkým však, predmetom skúmania najvyššieho súdu ako dovolacieho súdu bola v prípade uznesenia NSSR sp. zn. 1Cdo/123/2022 zo dňa 30.1.2024 otázka premlčania, a nie otázka náležitosti oznámenia veriteľa spotrebiteľovi o možnosti zosplatnenia úveru.

85. Predmetom tohto sporu je zaplatenie neuhradenej istiny zosplatneného úveru v celkovej sume 13.970,34 eura a neuhradených poplatkov za poisťné v sume 146,30 eura, t. j. zaplatenie sumy 14.116,64 eura spolu s príslušenstvom (neuhradené úroky z úveru a úroky z omeškania, vyčíslené ku dňu podania žaloby celkovou sumou 5.116,44 eura), z ktorého dôvodu uviedla žalobkyňa (nesprávne) v návrhu na vydanie platobného rozkazu ako žalobnú pohľadávku sumu 19.233,08 eura. Predmetom sporu sú aj úroky z úveru aj úroky z omeškania za obdobie od 1.9.2021 až do zaplatenia.

86. Vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne preukázané, že žalobkyňa nebola zo zákona oprávnená (konkrétne z § 11 ods. 2 ZoSÚ) požadovať od žalovaných v 1. a v 2. rade jednorazové zosplatnenie úveru, keďže nekonala s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ, a teda neskúmala riadne bonitu žalovaných pred uzatvorením zmluvy o úvere, hoci v danom prípade nešlo o hrubé porušenie povinnosti veriteľa podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru žalobkyňou tak bolo v priamom rozpore s ust. § 11 ods. 2 ZoSÚ, ktoré neumožňovalo žalobkyni požadovať od žalovaných jednorazové zosplatnenie úveru, z ktorého dôvodu je úkon vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru dňa 4.4.2019 absolútne nepatrný pre rozpor so zákonom podľa § 39 OZ.

87. Mimoriadne zosplatnenie úveru bolo rovnako neplatné aj z dôvodu, že žalobkyňa v upozornení podľa § 53 ods. 9 OZ nekonkretizovala splátku, pre omeškanie s platením ktorej môže pristúpiť žalobkyňa k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, a takto formulovaná výzva/upozornenie je neplatná pre jej neurčitost' podľa § 37 OZ, z ktorého dôvodu je podľa § 39 OZ absolútne neplatné aj následné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, a to pre nedodržanie zákonných podmienok zosplatnenia. V tejto súvislosti odkazuje konajúci súd aj na aktuálnu rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR (viac v odsekoch 83. a 84. tohto odôvodnenia).

88. Keďže právny úkon vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, teda vyhlásenia úveru za predčasne splatný bol absolútne neplatným hneď z dvoch dôvodov (viac v odsekoch 86. a 87. tohto odôvodnenia), nemohol ani vyvolať právne účinky.

89. V sporovom konaní je súd limitovaný skutkovými tvrdeniami strán sporu. Dôkazné bremeno možno charakterizovať ako procesnú zodpovednosť strany za výsledok konania. Jednou zo základných procesných povinností strán sporu je povinnosť tvrdiť (§ 150 ods. 1 CSP). Stranu sporu zaťažuje bremeno tvrdenia (onus dicendi), ktorého unesenie spolu s dôkazným bremenom (onus probandi) je predpokladom pre úspech v spore. Nesplnenie povinnosti tvrdiť, resp. nesplnenie povinnosti relevantne tvrdiť t. j. uviesť tvrdenia z hľadiska ich kvality pravdivé, úplné, podstatné a rozhodujúce, má pre stranu sporu procesnoprávnu sankciu, ktorá sa prejaví v meritórnom rozhodnutí veci (uznesenie NSSR sp. zn. 4Cdo/45/2021 zo dňa 25.5.2022)

90. Konajúci súd nemohol priznať žalobkyni ani časť žalobného nároku, ktorý by zodpovedal sumám nepremlčaných neuhradených splátok úveru, ktoré sa stali splatnými pre ich nezaplatenie v lehote splatnosti podľa zmluvy, keďže takýto postupom by porušil súd zásadu ne ultra petitem, nakoľko

žalobkyňa odvodzovala svoj žalobný nárok od tvrdenia o splatnosti celého úveru. Viazanosť súdu žalobným návrhom (§ 216 CSP), t. j. nemožno súdu prekročiť a prisúdiť stranám viac, než sa domáhajú, t. j. resp. nesmieť ísť nad rámec petitu, tzv. zásada ne ultra petitem, sa vzťahuje k žalobnému návrhu (petitu), a nie k spôsobu vykonávania dokazovania. Žalobný návrh (petit) je obligatórnou náležitosťou žaloby (§ 132 ods. 1 CSP), pričom súd musí rešpektovať predmet konania vymedzený žalobným návrhom (predmetný spotrebiteľský spor totiž nepredstavuje zákonnú výnimku z tejto zásady), čo znamená, že plnenie nemôže priznať ani z iného skutkového základu, od ktorého odvodzuje žalobca svoj žalobný nárok. Nie je však porušením zásady viazanosti súdu petitom, ak súd inak právne kvalifikuje skutok, ktorý bol predmetom konania. Právna kvalifikácia je vždy vecou súdu v zmysle zásady iura novit curia (súd pozná právo), preto ani právna kvalifikácia nie je obligatórnou náležitosťou žaloby.

91. Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení mal súd dostatočne za preukázané, že nedošlo k platnému zosplatneniu úveru žalobkyňou, keďže táto ho nebola oprávnená zosplatniť zo zákona (§ 11 ods. 2 ZSÚ), a výzva predchádzajúca zosplatneniu nebola dostatočne určitá pre nešpecifikovanie splátky, pre omeškanie s platením ktorej mohla pristúpiť žalobkyňa zosplatneniu (neplatnosť podľa § 37 OZ), ktoré zosplatnenie bolo preto absolútne neplatné podľa § 39 OZ pre priamy rozpor so zákonom (prvý prípad) a v druhom prípade pre nedodržanie zákonných podmienok zosplatnenia podľa § 53 ods. 9 a § 565 OZ, a teda nemohli ani nastať právne účinky zosplatnenia úveru. Nakoľko žalobkyňa odvodzovala svoj žalobný nárok aj všetky svoje skutkové tvrdenia v tomto spore od zosplatnenia celého úveru, v ktorom spore vyšlo dokazovaním najavo, že právny úkon zosplatnenia bol absolútne neplatný, nemohol súd priznať žalobkyňi nárok, ktorého sa v tomto spore výslovne nedomáhala, teda zaplatenia neuhradených splátok zročných ku dňu vyhlásenia rozsudku, ktorý postup by bol totiž porušením zásady ne ultra petitem. Súdu preto neostávalo nič iné, iba žalobu v rozsahu, v ktorej nebola vzatá späť, ako skutkovo a právne nedôvodnú zamietnuť (II. výrok).

92. Ďalšie argumenty strán sporu konajúci súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu argumentáciu strán sporu, už nespôsobilí ovplyvniť posúdenie veci a zachádzajúcu do zbytočných podrobností, konajúci súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

93. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

94. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

95. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

96. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

97. Príslušenstvo pohľadávky sa nestáva pohľadávkou iba preto, že bolo príslušenstvo kapitalizované (vyčíslené konkrétnou sumou), ale naďalej zostáva príslušenstvom pohľadávky. Pokiaľ však príslušenstvo pohľadávky (ku dňu vyhlásenia rozsudku) predstavuje sumu, ktorá je pomerne vysoká vo vzťahu k samotnej žalovanej pohľadávke (bez príslušenstva), je v súlade so súdnou praxou, ako aj s princípom spravodlivosti, aby na účely určenia pomeru úspechu v spore zohľadnil súd aj kapitalizovanú sumu príslušenstva pohľadávky (ku dňu vyhlásenia rozsudku), keďže pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia (§ 217 ods. 1 CSP).

98. Predmetom sporu bolo zaplatenie istiny 14.116,64 eura (neuhradená istina úveru vo výške 13.970,34 eura + neuhradené poplatky za poistenie vo výške 146,30 eura) s príslušenstvom, ktorá vyčíslila žalobkyňa k 31.8.2021 celkovou sumou 5.116,44 eura (úrok z úveru vo výške 323,24 eura + 6,39 %

p. a. úrok z úveru od 5.4.2019 do 31.8.2021 vo výške 2.657,36 eura + 5,00 % p. a. úrok z omeškania od 13.11.2019 do 26.8.2021 vo výške 2.135,84 eura), t. j. predmet sporu vrátane príslušenstva k 31.8.2021 spolu vo výške 19.233,08 eura. Ku dňu vyhlásenia rozsudku bolo navyše predmetom sporu aj nasledovné príslušenstvo:

a) úrok z úveru vo výške 6,39 % p. a. zo sumy 13.970,34 eura od 1.9.2021 do 8.12.2021 (v zodpovedajúcej sume 242,13 eura), zo sumy 13.450,14 eura od 9.12.2021 do 31.1.2022 (v zodpovedajúcej sume 127,15 eura), zo sumy 12.478,14 eura od 1.2.2022 do 14.2.2022 (v zodpovedajúcej sume 30,58 eura), zo sumy 12.131,34 eura od 15.2.2022 do 24.2.2022 (v zodpovedajúcej sume 21,24 eura), zo sumy 11.947,74 eura od 25.2.2022 do 14.7.2022 (v zodpovedajúcej sume 292,83 eura), zo sumy 11.137,74 eura od 15.7.2022 do 20.10.2022 (v zodpovedajúcej sume 191,09 eura), zo sumy 10.489,74 eura od 21.10.2022 do 10.1.2023 (v zodpovedajúcej sume 150,59 eura), zo sumy 10.165,74 eura od 11.1.2023 do zaplataenia, v zodpovedajúcej sume ku dňu vyhlásenia rozsudku, t. j. k 12.6.2025 vo výške 1.573,26 eura), t. j. úrok z úveru za obdobie od 1.9.2021 až do vyhlásenia rozsudku spolu vo výške 2.628,87 eura;

b) úrok z omeškania vo výške 5 % p. a. zo sumy 14.116,64 eura od 1.9.2021 do 8.12.2021 (v zodpovedajúcej sume 191,44 eura), zo sumy 13.596,44 eura od 9.12.2021 do 31.1.2022 (v zodpovedajúcej sume 100,58 eura), zo sumy 12.624,44 eura od 1.2.2022 do 14.2.2022 (v zodpovedajúcej sume 24,21 eura), zo sumy 12.277,64 eura od 15.2.2022 do 24.2.2022 (v zodpovedajúcej sume 16,82 eura), zo sumy 12.094,04 eura od 25.2.2022 do 14.7.2022 (v zodpovedajúcej sume 231,94 eura), zo sumy 11.284,04 eura od 15.7.2022 do 20.10.2022 (v zodpovedajúcej sume 151,48 eura), zo sumy 10.636,04 eura od 21.10.2022 do 10.1.2023 (v zodpovedajúcej sume 119,47 eura), zo sumy 10.312,04 eura od 11.1.2023 do zaplataenia, v zodpovedajúcej sume ku dňu vyhlásenia rozsudku, t. j. k 12.6.2025 vo výške 1.248,75 eura), t. j. úrok z omeškania za obdobie od 1.9.2021 až do vyhlásenia rozsudku spolu vo výške 2.084,69 eura.

Predmet sporu ku dňu vyhlásenia rozsudku spolu s celým príslušenstvom ku dňu vyhlásenia rozsudku tak predstavoval 23.946,64 eura.

99. Čiastočné zastavenie konania procesne zaviniili žalovaní, keďže žalobkyňa vzala žalobu späť v časti o zaplataenie sumy 3.804,60 eura iba ako reakciu na postupnú úhradu tejto sumy žalovanými počas tohto sporu, čo predstavuje 4,28 % predmetu sporu vrátane príslušenstva, po zaokrúhlení 4 % predmetu sporu vrátane príslušenstva.

100. V časti zamietnutia žaloby boli vo veci úspešní obaja žalovaní, čo predstavuje 95,72 % predmetu sporu vrátane príslušenstva, po zaokrúhlení 96 % predmetu sporu.

101. Nakoľko úspech žalovaných v 1. a v 2. rade v tomto spore (96 %) bol výrazne vyšší než úspech žalobkyne v rozsahu procesného zavinenia žalovaných za čiastočné zastavenie konania (4 %), a súd nezistil existenciu žiadneho dôvodu hodného osobitného zreteľa pre výnimočné nepriznanie náhrady trov konania podľa § 257 CSP, súd podľa § 255 ods. 2 CSP a § 256 od. 1 CSP nárok na náhradu trov konania pomerne rozdelil, a priznal žalovaným v 1. a v 2. rade ako spoločne a nerozdielne oprávneným proti žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu rozdielu medzi pomerom úspechu žalovaných (96 %) a pomerom úspechu žalobkyne z procesného zavinenia žalovaných z čiastočného zastavenia konania (4 %), v zodpovedajúcom rozsahu 92 %, o výške ktorej rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktorý postup je v súlade s ust. § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Trnava do 15 dní od doručenia rozhodnutia, v písomnom vyhotovení.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 CSP). V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh; § 363 CSP).

Odvolaie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolaie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Odvolaie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).